

A 5474 II

Dz. 15

W numerze między innymi :

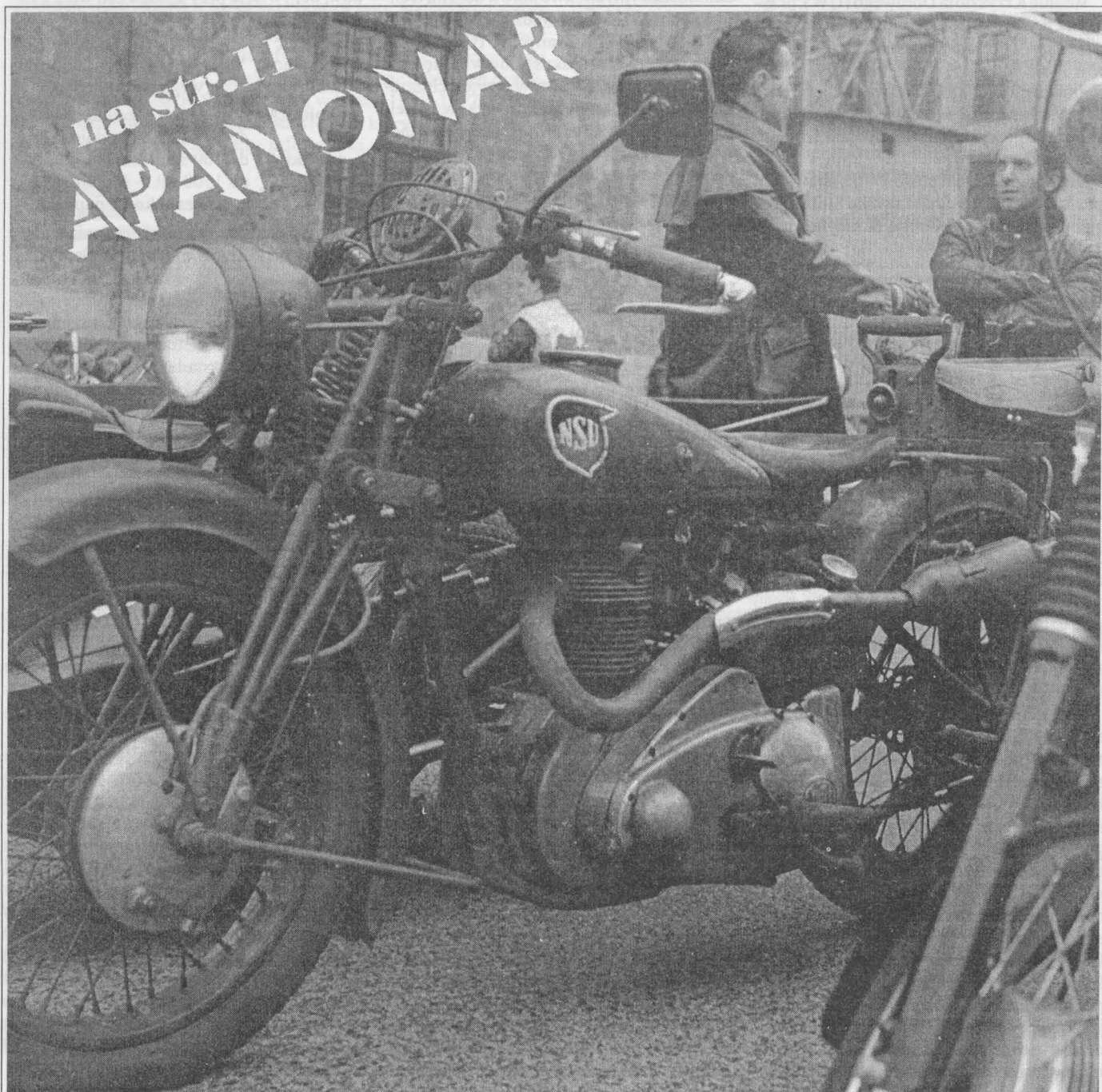
☐ <i>O cytowaniach prac naukowych – cd.</i> s. 2	☐ <i>Spotkanie znawców motoryzacji</i> s. 7
☐ <i>Z Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego</i> s. 4	☐ <i>Co interesuje Samorząd Studentów?</i> s. 10
☐ <i>Spółdzielnia mieszkaniowa dla emerytów</i> s. 5	☐ <i>Wspomnienie o prof. Kazimierzu Kinsnerze</i> s. 11

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 85

16–31 stycznia 1997

R O Z M A I T O Ś C I

**JAK PODWYŻSZYĆ POZIOM
NA STUDIACH
WIECZOROWYCH I ZAOCZNYCH**

Petycję w sprawie utworzenia specjalnej komisji akademickiej zamierza wysłać do szefa MEN, Jerzego Wiatra, sejmowa komisja edukacji. Nowa komisja miałaby walczyć ze spadkiem poziomu nauczania na studiach wieczorowych i zaocznych.

– Egzamin na studia zaoczne w Szkole Głównej Handlowej są na poziomie bystrogo absolwenta szkoły podstawowej. Studia zaoczne na Akademii Medycznej to zwykłe oszustwo – ocenił Ludwik Turko (UW).

Według Krzysztofa Dołowego (UW), przyczyna tkwi w kiepskiej sytuacji finansowej uczelni. – Uczelnie zmuszone są łupić frajerów i to coraz głupszych – zauważył.

Przedstawiciel Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego zgodził się że wiedza po studiach zaocznych zwykle nie odpowiada temu co zawiera dyplom.

Dlatego – zdaniem posłów – o odpowiedni poziom na tych uczelniach winna zadbać specjalna akademicka komisja akredytacyjna.

„Życie” 22.01.97

NAGRODY MEN

Wkrótce upłynie termin składania wniosków o nagrody Ministra. Ponieważ muszą one dotrzeć do MEN do 31 marca 1997 r., formalności na Uczelni muszą być przeprowadzone odpowiednio wcześniej. Do 3 marca 1997 wypełnione formularze wniosków muszą być złożone przez dziekanów w Sekcji Kształcenia Kadry (bud. A-1 pok. 153, tel. 22-63-66 albo 38-73).

Wnioski będą opiniowane przez Komisję Senacką ds. Rozwoju Kadr Naukowych i zatwierdzane przez Senat.

Po określeniu przez MEN limitu funduszu płac dziekani zostaną poinformowani o przybliżonej wielkości funduszu nagród, którym będą mogli dysponować. Będzie to z pewnością kwota nie mniejsza niż w ubiegłym roku.

Ministerstwo Edukacji Narodowej zwraca się z prośbą o szczególną staranność w doborze kandydatów, chodzi bowiem o wyróżnienie wybitnych osiągnięć naukowych i dydaktycznych uzyskanych w zeszłym roku. Uzasadnienia nie może stanowić całokształt osiągnięć uzyskanych w czasie wieloletniej pracy. Podkreśla się też – w przypadku wniosków o nagrody zespołowe – potrzebę uzgodnień z jednostkami zatrudniającymi wszystkich współautorów. W zeszłym roku niektóre jednostki zostały zaskoczone faktem, że ich pracownik znalazł się w zespole osób nagrodzonych za badania prowadzone poza jego macierzystą instytucją. „Niedopuszczalne są sytuacje zmuszające laureatów do zabiegania ośrodki finansowe.” – stwierdza w

piśmie do rektorów uczelni prof. dr hab. Kazimierz Przybysz z MEN.

Minister EN, w celu zachowania wysokiej rangi swojej nagrody, przyznaje uczelniom ich ograniczoną liczbę. W zeszłym roku Politechnice Wrocławskiej przypadły tylko dwie nagrody indywidualne i jedna zbiorowa.

KOMU, ZA CO 50%

Kwestia stosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów z tytułu korzystania z praw autorskich jest nadal powodem do dyskusji. W dniu 14 stycznia w Warszawie odbyło się na ten temat seminarium dyrektorów administracyjnych i kwestorów uczelni technicznych. Miało doprowadzić do ujednoczenia rozwiązań stosowanych w tym zakresie przez uczelnie. W dyskusji objawiły się duże różnice znajdujące wyraz w przyjętych zasadach ustalania i rozliczania podatków. Uczelnie stosują dwa zasadnicze modele postępowania: indywidualne rozliczanie w oparciu o ewidencję prac twórczych na uczelni i oświadczenia pracowników potwierdzone przez pracodawcę (PW, ART) lub rozliczanie przez uczelnie w oparciu o zweryfikowane (aneksowane) umowy o pracę (akty mianowania) oraz oświadczenia pracowników i ewidencję prac twórczych.

Większość uczelni stosuje stawkę 50% do wynagrodzeń zasadniczych obejmujących prace badawcze i dydaktyczne. Niektóre rozszerzają ją na godziny ponadwymiarowe i wypłaty realizowane na podstawie art. 106 ustawy o szkolnictwie wyższym. Stawkę 50% można stosować do wszystkich rodzajów zajęć i prac badawczych, o ile posiadają znamiona twórczości, a także wobec wszystkich pracowników uczelni, których zakres zadań pozwala na zastosowanie prawa autorskiego.

Uczestnicy seminarium zwrócili się do Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych z prośbą o zdecydowane wystąpienie poprzez MEN do Ministra Finansów oraz Ministra Kultury i Sztuki o ustalenie wspólnej, jednolitej wykładni obowiązujących w tym zakresie przepisów ustawowych oraz ewentualnego wydania niezbędnych przepisów wykonawczych.

Politechnika wrocławska była reprezentowana przez Dyrektora Administracyjnego Andrzeja Kaczkowskiego i panią kwestor Celinę Palczak.

RISOGRAPH

Pod koniec grudnia ubiegłego roku Uczelnia kupiła dla Drukarni Oficyny Wydawniczej nowoczesne urządzenie do powielania – cyfrową kopiarko-drukarńkę RISOGRAPH GR3750. Umożliwia ona szybkie powielanie (około 120 odb./min) gotowych oryginałów czarno-białych na papierze formatu

od A7 do A3 z możliwością zmiany skali od 50 do 200 procent. Otrzymywany wydruk nie może być jednak większy od formatu A3.

Maszyna zapewnia bardzo dobre odwzorowanie tekstu, rysunków kreskowych i pozwala na dość dobrą reprodukcję zdjęć półtonowych, niestety tylko w kolorze czarnym i na papierach zwykłych matowych. Ze względu na rodzaj farby reprodukcja na papierach powlekanych, błyszczących nie jest możliwa.

Wykonanie formy drukowej w technice cyfrowej jest szybsze i tańsze niż przygotowanie druku do techniki offsetowej, nieco niższe będą koszty odbitek. Ich cena będzie uzależniona od ilości wykonywanych druków, oczywiście przy spadku cen wraz z rosnącą liczbą odbitek, bowiem koszt matrycy rozłoży się na większą liczbę drukowanych egzemplarzy. Według wstępnych obliczeń koszt druku będzie wyglądał następująco:

odbitek A4 do 100 szt. – średnio 0,10 zł
do 1500 szt. – średnio 0,16
odbitek A3 do 100 szt. – średnio 0,15
do 1500 szt. – średnio 0,11

druga strona tańsza o koszt papieru.

Ceny mogą się oczywiście zmieniać w zależności od kosztów materiałów eksploatacyjnych.

W technice tej można wykonywać druki ulotne jedno- i dwustronne, testy, zadania, instrukcje, druki administracyjne, zarządzenia, zawiadomienia, formularze. Można również drukować książki niskonakładowe, np. materiały konferencyjne, szkoleniowe itp., jednak tylko w kolorze czarnym. Wielobarwne pozycje wymagają zastosowania techniki offsetowej. Opisywane urządzenie może być połączone z komputerem i sterowanie wprost z dyskiety, jednak obecnie nasza drukarnia nie dysponuje tymi dodatkowymi urządzeniami. Do druku należy zatem dostarczyć gotowy oryginał czarno-biały na białym papierze.

Wojciech Klimek

WYBORY DO KBN

Zakończył się pierwszy etap wyborów do KBN, które są prowadzone drogą korespondencyjną. Karty zgłoszeń zostały wysłane do ok. 51 tys. osób, wypełnione karty odeślało 26.745 osób, czyli około 50%. Powstały w ten sposób listy osób o największej liczbie zgłoszeń. Spośród nich zostaną wyłonieni członkowie Komitetu III kadencji. Prasa opublikowała nazwiska 175 osób kandydujących do 12 zespołów. Znalazły się tu też nazwiska profesorów z Politechniki Wrocławskiej. Są to: prof. Aleksander Weron (zespół P-3), prof. Jan Koch (T-7), prof. Jerzy Zwoździak (T-9), prof. Marian Cegielski (T-10), prof. Zdzisław Bubnicki i prof. Marian Piekarski (T-11).

Obecna kadencja KBN zakończy się 18 maja br.

O cytowaniach prac naukowych – krytycznie (2)

Różnice między dyscyplinami

Oczywisty jest fakt, że cytowań w SCI jest tym więcej, im więcej publikacji, zaś liczba tych ostatnich zależy od liczby autorów, czyli od liczebności środowiska w danej dyscyplinie. Jednak trudno tu mówić o prostej proporcjonalności liczby cytowań do liczby uczonych, gdyż w grę wchodzi szereg innych czynników.

Po pierwsze w SCI nauki podstawowe są wyraźnie faworyzowane w stosunku do nauk stosowanych. Na przykład, według źródła brytyjskich, ponad połowa prac z nauk o Ziemi w Wielkiej Brytanii nie jest w SCI rejestrowana (Hicks i Crouch, *Physics World*, September 1990).

Po drugie, w różnych dyscyplinach obowiązują najwidoczniej różne zwyczaje, jeśli chodzi o cytowanie innych prac. Najczęściej cytują prace immunologowie, (przeciętna liczba cytowań jednej publikacji wynosi aż 15,29). Na dole klasyfikacji znajdują się właśnie nauki inżynierskie (2,63 razy). Względny udział poszczególnych dyscyplin w światowej bazie SCI cytowań, w latach 1981–1992, najbardziej przekonująco ilustruje zestawienie w którym udział najskromniej występującej dyscypliny, informatyki, przyjęto za 1.

Informatyka	1,0
Matematyka	1,4
Badania multidyscyplinarne	1,6
Nauki rolnicze	2,5
Materiałoznawstwo	2,6
Ekologia/środowisko	2,7
Astrofizyka	3,1
Nauki inżynierskie	4,0
Nauki geologiczne	4,3
Farmakologia	6,9
Immunologia	7,5
Nauki o roślinach/zwierzętach	8,5
Neurobiologia	11,6
Biologia molekularna/genetyka	19,1
Fizyka	19,9
Chemia	21,6
Medycyna kliniczna	34,9
Biologia/biochemia	43,2

(Na podstawie danych z tablicy zamieszczonej w pracy Jana Kozłowskiego, s. 15, 1994)

Z tablicy tej wynika, że na przykład jedno cytowanie pracy informatycznej ma taką samą wagę w łącznej światowej liczbie cytowań z informatyki jak 35 cytowań z medycyny lub 43 cytowania z biologii/biochemii w łącznej światowej bazie cytowań z tych dyscyplin!

Po trzecie, w różnych dyscyplinach występują zapewne także różnice wydajności uczonych, mierzonej liczbą publikacji. Można przypuszczać, że ogólnie częściej publikuje się prace teoretyczne niż eksperymentalne.

Znane jest zestawienie nazwisk uczonych, których prace uzyskały największą absolutną liczbę cytowań zarejestrowanych w SCI w latach 1981–1988 (Holland, *The Scientist*, 1 October 1990). Zestawienie zostało sporządzone poprawnie, tzn. zostały zarejestrowane nazwiska wszystkich współautorów prac. Na pierwszym miejscu w tym zestawieniu znajduje się wirusolog i specjalista od biologii komórki R.C. Gallo, który zebrał 23232 cytowania, a więc blisko 4 tysiące rocznie. W pierwszej siedemnastce są wyłącznie przedstawiciele nauk biologicznych i medycznych. Zajmujący siedemnaste miejsce specjalista biologii komórki W.W. Franke zebrał już tylko 8363 cytowania, prawie trzykrotnie mniej niż Gallo.

W pierwszej setce zestawienia znajduje się łącznie 50 przedsta-

wicieli nauk biologicznych, 23 – nauk medycznych, 16 immunologów i 6 farmakologów. Pozostałe pięć miejsc zajmuje czterech fizyków (na miejscach 18, 34, 85 i 94) oraz jeden chemik (na miejscu 73). W tej pierwszej setce jest tylko 7 laureatów Nobla (na miejscach 13, 14, 27, 30, 48, 60 i 100). Nie znajdujemy więc żadnego przedstawiciela matematyki i informatyki, nauk o Ziemi, rolniczych, inżynierskich itd.

Inne wady SCI

Prace przeglądowe są cytowane wielokrotnie częściej niż zwykle. Wielu autorów „z lenistwa” cytuje artykuł przeglądowy zamiast wielu publikacji. W związku z tym warto odnotować pomysł, aby każde cytowanie artykułu przeglądowego automatycznie pociągało za sobą włączenie do bazy SCI wszystkich cytowań prac w tym artykule. Alternatywne wyjście to wyłączenie artykułów przeglądowych z bazy SCI (von Borstel, 1991).

Pewne prace mogą być w jakimś okresie rzadko cytowane, ponieważ nie zostały jeszcze docenione. Np. publikacja fizyka amerykańskiego Stevena Weinberga z 1967 roku, która w pięciu latach od chwili publikacji była cytowana wszystkiego 5 razy, była parę lat później powodem przyznania nagrody Nobla.

Publikacje mogą też mieć bardzo wiele cytowań, z tego właśnie powodu, że są błędne. Kiedy na wiosnę 1989 roku Martin Fleischmann i Stanley Pons opublikowali doniesienie o odkryciu „zimnej fuzji”, to ich praca zebrała bardzo wiele cytowań w następnych miesiącach, chociaż szybko się okazało, że to „odkrycie” nie zostało potwierdzone (w sumie 302 cytowania do końca 1990 roku, w tym 68 cytowań erraty, w której sprostowano błąd z pierwszej pracy; można więc powiększać liczbę cytowań, publikując pracę z błędami, a potem je korygując!).

Korzystając z SCI, trzeba też pamiętać o możliwych zniekształceniach nazwisk (skopiowanych do bazy SCI za oryginalnymi publikacjami).

Jak można korzystać z SCI

Trzeba przede wszystkim zadbać o właściwe odczytanie zawartych tam cytowań. Porównywać można tylko osiągnięcia w tej samej dyscyplinie. Porównanie jest tym uczciwsze, im węższą rozpatruje się specjalność. W dziedzinach tak obszernych, jak np. chemia czy fizyka, są wyraźne różnice w cytowaniach w różnych specjalnościach.

Do niepoprawnych wniosków może prowadzić też to, że niekiedy prace metodyczne zdobywają liczbę cytowań znacznie większą niż prace przynoszące idee rewolucjonizujące naukę. Np. najczęściej cytowaną publikacją wszystkich czasów jest praca metodyczna O.H. Lowry'ego z 1951 roku na temat pomiarów protein, bo aż około 50 tysięcy razy w latach 1961–1975, wielokrotnie częściej niż następna w rankingu cytowań. Einstein nie był w stanie z nim konkurować.

Użytecznym wskaźnikiem oceny wpływu danego uczonego na naukę mógłby być procent jego publikacji, które nigdy nie zostały zacytowane. Wiadomo, że procent takich niecytowanych publikacji także silnie zależy od dyscypliny. W naukach inżynierskich może on przekraczać 80 procent, natomiast w fizyce atomowej i molekularnej wynosi tylko 9,2 procent (Hamilton, *Science*, 251, s. 1546, 1991).

Istnieją jednak inne sposoby oceny wkładu uczonych do nauki. Specjaliści z danej dyscypliny bez potrzeby studiowania SCI dobrze wiedzą, kto reprezentuje wysoki poziom i wnosi znaczący wkład do nauki. Miarą uznania i pozycji uczonego w świecie nauki mogą być na przykład: zaproszenie przez komitet międzynarodowy do wygłoszenia prestiżowego referatu przeglądowego na wielkiej konferencji międzynarodowej, zaproszenie do udziału w Komitecie Redakcyjnym lub w gronie recenzentów prestiżowego międzynarodowego czasopisma naukowego, wyróżnienie prestiżową nagrodą międzynarodową, wybór na członka zagranicznego jakiejś prestiżowej akademii nauk, przyznanie doktoratu honorowego itd.

Wymienione przykłady znacznie gorzej poddają się wymiernej analizie naukometycznej, najrozsądniejsze jest więc wzbogacenie dotychczasowego systemu oceny o dodatkowe dane.

Informacje o działalności

Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

W dniu 5 grudnia 1996 r. odbyło się **pierwsze posiedzenie Rady Głównej VI kadencji na lata 1996-1999**. Posiedzenie to poświęcone było w całości ukonstytuowaniu się Rady, a więc wyborom przewodniczącego i prezydium oraz wyłonieniu sekcji i komisji będących stałymi organami roboczymi Rady:

Przewodniczącym Rady został wybrany

prof. Andrzeja PELCZAR (UJ),

w skład prezydium weszli:

- prof. Andrzej DUBAS (AR Poznań),
- prof. Bogdan FECHNER (UAM),
- prof. Andrzej GOMULIŃSKI (PW),
- **prof. Andrzej HAŁAS (PWr),**
- dr Anna JANKOWSKA (PW),
- prof. Andrzej MORAWIECKI (UWr),
- prof. Bruno SZCZYGIEL (AM Warszawa),
- student Dariusz SZOSTEK (UŚI),
- prof. Edmund WITTBRODT (PGd),
- prof. Teresa WOLAŃSKA (AWF Warszawa)
- prof. Janusz ZATHEY (AMuz Kraków).

Prezydium wybrało ze swego grona **wiceprzewodniczących Rady** w osobach:

- prof. A. GOMULIŃSKIEGO,
- dr A. JANKOWSKIEJ,
- prof. A. MORAWIECKIEGO
- prof. E. WITTBRODTA.

Po wyborach głównych organów Rady odbyły się posiedzenia sekcji, skupiających członków Rady wg tzw. klucza branżowego. Na posiedzeniach tych wybrano **przewodniczących i wiceprzewodniczących sekcji**.

Wyniki wyborów przedstawiają się następująco:

- **Sekcja Uczelni Pedagogicznych**
  - prof. Jerzy KREINER, WSP Kraków
  - prof. Józef ŚWIĄTEK, WSP Cz.
- **Sekcja Uczelni Technicznych**
  - prof. Jan KRYSIŃSKI, PŁ
  - prof. Piotr WACH, POp
- **Sekcja Uniwersytetów**
  - prof. Jerzy BŁAŻEJOWSKI, UGd
  - prof. Władysław WILCZYŃSKI, UŁ
- **Sekcja Uczelni Ekonomicznych**
  - prof. Danuta STRAHL, AE Wrocław
  - dr Marian WÓJCIK, WSB DGór
- **Sekcja Uczelni Rolniczych**
  - prof. Andrzej DUBAS, AR Poznań
  - prof. Jerzy HETMAN, AR Lublin
- **Sekcja Uczelni Medycznych**
  - prof. Jan PAWLACZYK, AM Poznań
  - prof. Edmund ROGALA, Śl. AM Katowice
- **Sekcja Uczelni WF**
  - prof. Henryk GRABOWSKI, AWF Kraków
- **Sekcja Uczelni Artystycznych**
  - prof. Krystyn ZIELIŃSKI, ASP Łódź
  - prof. Janusz ZATHEY, A.Muz.Kraków

Organami roboczymi Rady Głównej są również komisje problemowe. Zadaniem komisji jest przygotowanie projektów stanowisk i uchwał podejmowanych przez Radę. Udział w pracach określonej

komisji uzależniony jest od indywidualnej deklaracji każdego z członków Rady. Podobnie jak w przypadku sekcji również członkowie każdej komisji wybierają ze swego grona **przewodniczącego i wiceprzewodniczącego**.

Wyniki przeprowadzonych wyborów przedstawiają się następująco:

- **Komisja Badań Naukowych i Wydawnictw**
  - prof. Bogdan FECHNER, UAM
  - prof. Jan KRYSIŃSKI, PŁ
- **Komisja Spraw Kadrowych**
  - prof. Bogusław GINTER, UJ
  - prof. Zemowit PIETRAŚ, UMCS
- **Komisja Rozwoju i Organizacji**
  - **prof. Andrzej HAŁAS, PWr**
  - prof. Józef SUŁKOWSKI, PŚI
- **Komisja Ekonomiczna**
  - prof. Leszek ŻABIŃSKI, AE Kat.
  - prof. Andrzej GRZYWACZ, SGGW
- **Komisja Dydaktyki i Spraw Studenckich**
  - dr Maria BASTER-GRZAŚLEWICZ, WSP K-ów

* * *

Kolejne, **drugie posiedzenie Rady Głównej** odbyło się 16 stycznia w nowym już roku kalendarzowym.

Członkowie Rady wysłuchali informacji przewodniczącego o udziale przedstawicieli Prezydium RG w posiedzeniach nadzwyczajnych podkomisji sejmowych ds. rządowego projektu ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz ds. rządowego projektu ustawy o PAN, a także w posiedzeniu Prezydium PAN i w konferencji dotyczącej projektu rozporządzenia RM w sprawie stypendiów dla studentów studiów dziennych.

Prof. Pelczar poinformował również zebranych o poparciu, jakiego udzieliło Prezydium Rady inicjatywie powołania przez Ministra Edukacji Narodowej zespołu dla przygotowanie zmian legislacyjnych dotyczących szkolnictwa wyższego. Pracami tego zespołu kierować ma przewodniczący Rady Głównej ubiegłej kadencji – prof. Jerzy Osiowski. Bardzo krytycznie oceniło natomiast Prezydium inicjatywę MEN zmierzającą do uruchomienia tzw. „studiów na odległość”, a w szczególności podejmowanie takich zamierzeń bez przeprowadzenia niezbędnych prac studialnych i analiz ekonomicznych.

Program obrad nie był tym razem zbyt obszerny. Zaopiniowano pozytywnie projekt umowy między Rządem RP i Rządem Federacji Rosyjskiej o równoważności dokumentów o wykształceniu wyższym, stopniach i tytułach naukowych wprowadzając do projektu jedynie niewielkie poprawki. Ustosunkowano się również do projektu konstytucyjnego zapisu w sprawie odpłatności za studia wyższe. Rada Główna uznała jednomyślnie, że konstytucyjnym obowiązkiem państwa powinno być zapewnienie powszechnej dostępności studiów wyższych, co nie wykluczałoby bezpośredniego finansowania przez państwo szkolnictwa wyższego, natomiast stworzyłoby możliwość wprowadzenia pewnych form odpłatności w powiązaniu z odpowiednim systemem kredytowo-stypendialnym. Zapis proponowany przez Radę Główną jest więc bardziej uniwersalny i pozostawia więcej swobody w zakresie rozstrzygnięć ustawowych.

Jak zwykle sporo czasu poświęcono rozpatrzeniu wniosków wnoszonych przez niepaństwowe szkoły wyższe. Pozytywnie zaopiniowano wniosek Wyższej Szkoły Humanistyczno-Przyrodniczej w Sandomierzu o zezwolenie na uruchomienie studiów zawodowych w zakresie matematyki i wychowania muzycznego. Pozytywnie zaopiniowano również wniosek o utworzenie Wyższej Szkoły Inżynierii

Informacyjnej w Łodzi. Uznania Rady Głównej nie zyskały natomiast wnioski o utworzenie Wyższej Szkoły Ekologii Stosowanej w Bydgoszczy i Wyższej Szkoły Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim. Zastrzeżenia dotyczyły tu głównie proponowanych programów kształcenia i przewidywanej do zatrudnienia kadry nauczycieli akademickich. Warto na marginesie dodać, że aktualnie działają już w Polsce 104 niepaństwowe szkoły wyższe, wobec zaledwie 89 szkół państwowych.

Ożywioną dyskusję wzbudził wniosek rektora Wyższej Szkoły Zarządzania w Warszawie o przyznanie uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich na kierunku „zarządzanie i marketing”. Szkoła ta powstała przed 5 laty jako jedna z pierwszych szkół niepaństwowych w Polsce. Program kształcenia i organizację toku studiów wzorowano tu na brytyjskiej uczelni Thames Valley University gdzie preferowane jest nauczanie w formie warsztatów i seminariów (open and active learning), a liczbę wykładów ograniczono do minimum. Współpraca między Wyższą Szkołą Zarządzania i Thames Valley University jest tak ścisła, że absolwenci obok polskiego świadectwa licencjata otrzymują dyplom ukończenia uczelni brytyjskiej i tytuł Bachelor of Business Administration. Przeprowadzona w szkole wizytacja z udziałem ekspertów Rady Głównej poprzedniej kadencji zakończyła się bardzo pochlebnyymi ocenami, na podstawie których Sekcja Szkół Ekonomicznych poprzedniej kadencji zaproponowała pozytywne zaopiniowanie wniosku. Podobne stanowisko zajęła też Komisja Rozwoju i Organizacji. Gdy wydawało się, że sprawa została już przesądzona, odmienną opinię przedłożyła Sekcja Szkół Ekonomicznych obecnej kadencji. Członkowie tej Sekcji uznali bowiem, iż wobec niekonwencjonalnych form nauczania można mieć wątpliwości, czy program kształcenia obejmuje obowiązujące „minimum programowe” i czy przewidziana do zatrudnienia kadra nauczycieli akademickich dobrana została zgodnie z zasadami uchwalonymi przez Radę Główną. Głosowanie, jakie przeprowadzono po blisko godzinnej dyskusji, zakończyło się klasycznym patem gdyż wobec wymogu bezwzględnej większości, podział głosów uniemożliwił podjęcie jakiegokolwiek jednoznacznej uchwały.

Następne posiedzenie zaplanowano na 20 lutego br.

Relacje dla „Pryzmatu” przygotował prof. Andrzej Halaś

Konkurs na stypendia badawcze w USA

Uprzejmie informujemy, że Polsko-Amerykańska Komisja Fulbrighta ogłasza kolejny konkurs na 5 i 10 miesięczne stypendia badawcze w USA, **Fulbright Advanced Research Grants**, na rok akademicki 1998-99.

Stypendia podzielona są na trzy kategorie:

1. **Senior Grants** - dla pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych na etacie co najmniej adiunkta; limit wieku dla przedstawicieli nauk ścisłych: 40 lat. Przewidywana ilość miejsc: 12. Wysokość stypendium: od 2500 do 2900 \$. Termin składania dokumentów: **30 kwietnia 1997**.

2. **Junior Grants** - dla pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych przed doktoratem; limit wieku 35 lat. Przewidywana ilość miejsc: 12. Wysokość stypendium: od 1000 do 1350 \$. Termin składania dokumentów: **31 marca 1997**.

3. **Student Grants** - dla studentów 4-go roku studiów magisterskich w uczelniach państwowych; wymagana średnia ocen z całego okresu studiów, powyżej 4,8 oraz list rekomendacyjny od dziekana wydziału. Przewidywana ilość miejsc: 2. Wysokość stypendium: od 850 \$. Termin składania dokumentów: **31 marca 1997**.

Stypendyści wszystkich kategorii otrzymują fundusze przeznaczone na koszty utrzymania i ubezpieczenie w czasie trwania pobytu w USA; Koszty podróży pokrywa Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Komisja Fulbrighta.

Do konkursu mogą przystąpić przedstawiciele wszystkich dziedzin naukowych reprezentowanych na Politechnice Wrocławskiej.

Wymagane formularze zgłoszeniowe można otrzymać w biurze Komisji Fulbrighta w Warszawie, w bibliotece Konsulatu Amerykańskiego w Krakowie (ul. Stolarska 9) lub pocztą, załączając kopertę formatu A-4 ze znaczkami:

Polsko-Amerykańska Komisja Fulbrighta
ul. Nowy Świat 4
00-497 Warszawa

W Biurze Grantów można zapoznać się ze szczegółowymi warunkami konkursu.

*mgr.inż. Elżbieta Mazurek
(A-1, pok.146, tel.28-46)*

Fundacja „Pro Homine” troszczy się o emerytów i rencistów uczelni wrocławskich

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Wrzos”

W maju 1994 r. została zarejestrowana Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja „Pro Homine” działająca na rzecz emerytów i rencistów z wrocławskich uczelni, a także na rzecz ich rodzin. Fundatorami są rektorzy oraz organizacje związkowe uczelni, w tym także JM Rektor Politechniki Wrocławskiej i Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy PWr. Fundacja chce zorganizować dla seniorów środowiskowy ośrodek, którego mieszkańcy mogliby korzystać z całodziennego lub częściowego wyżywienia, prania, sprzątanía itp. usług oraz opieki pielęgniarskiej i lekarskiej.

Ośrodek ma zostać zlokalizowany przy ul. Olszewskiego, na terenie przekazanym Fundacji przez Politechnikę Wrocławską i Akademię Rolniczą.

Dla realizacji tego celu powołano w końcu 1996 roku **spółdzielnię mieszkaniową „Wrzos”**, której członkiem jest też Fundacja „Pro Homine” jako osoba prawna. Powstanie spółdzielni ułatwi osobom zainteresowanym formalności, np. umożliwi odliczanie inwestycji mieszkaniowych od podatku, wykorzystanie ewentualnej premii gwarancyjnej na książeczce mieszkaniowej i lokatorskie prawo do mieszkania.

– **Dlaczego jednak w statucie spółdzielni nie ma nie ma ograniczeń co do składu osobowego ani co do lokalizacji?** – pojawia się często pytanie ze strony zainteresowanych osób.

– Wprowadzenie takiego ograniczenia utrudniałoby nam bardzo sprawy formalne. Natomiast o kolejności na liście kandydatów decyduje i tak system punktowy premiujący przede wszystkim lata pracy kandydata na uczelni. O miejsca w spółdzielni mogą ubiegać się też wdowy i wdowcy po pracownikach. – wyjaśnia pani Danuta Belina - Freundlich.

– **Jakich mieszkań oczekują osoby zainteresowane tą inwestycją? Czy są to ludzie, którzy dotąd nie doczekali się własnych mieszkań?**

– Powody, dla których kandydaci zgłaszają się do nas, to najczęściej zły stan zdrowia, samotność i trudne warunki mieszkaniowe. Wiele osób potrzebuje wygodnego, małego, ale samodzielnego mieszkania z możliwością korzystania ze zorganizowanego żywienia i opieki pielęgniarsko-medycznej. Dlatego planujemy dobudowanie do części mieszkalnej zespołu socjalnego, który nie obciąża finansowo lokatorów.

– **Jak kosztowne będą mieszkania?**

– Koszt budowy szacujemy w tej chwili na ok. 1530 zł/m². Nie jest to mało, zwłaszcza, że do chwili rozpoczęcia inwestycji, tj. do 1998 roku, ceny z pewnością wzrosną. Jednakże ze względu na niewielki metraż (24-44 m²) sumaryczny koszt nie odstrasza kandydatów.

– **Czy jest wielu chętnych?**

– Tak, pewna grupa osób wniosła już wkłady mieszkaniowe przed końcem roku. W tej chwili mamy zarejestrowanych ponad 60 zgłoszeń. Są też chętni spoza uczelni – zwłaszcza ze środowisk lekarskich i oświaty. Moglibyśmy więc bez trudu wypełnić listę kandydatów do pierwszych stu mieszkań. Uważamy jednak, że musimy poinformować wszystkich naszych emerytów i rencistów, aby mieli szansę zgłoszenia się do nas.

Stwierdzamy, że oprócz osób w wieku emerytalnym lub przedemerytalnym, zgłasza się także pewna grupa osób młodszych, które z dużym wyprzedzeniem planują swoją emeryturę.

– **Dokąd więc mają zgłaszać się chętni do zamieszkania w mieszkaniach budowanych przez spółdzielnię „Wrzos”?**

– Biuro spółdzielni mieści się w budynku D-5 (pl. Grunwaldzki), pok. 5, tel. 320-22-83, czynne jest w wtorki i czwartki od godz. 11 do 14. Termin zgłoszeń upływa 28 lutego 1997! Zasu jest niewiele!

Rozmawiała Maria Kisza

Stypendia

oferowane przez Francję na rok 1997/98

Ambasada Francji przesłała nam wykaz stypendiów oferowanych corocznie przez stronę francuską. Poniżej przedstawiamy krótki opis stypendiów dostępnych dla pracowników i studentów Politechniki Wrocławskiej:

1. Bourses d'études

Stypendia przeznaczone dla:

Studentów, którzy właśnie ukończyli studia, mówią po francusku i chcą kontynuować studia tzw. 3 cyklu: DEA, DESS, MBA, COPERNIC, Masteres spécialisés, études en école d'ingénieur etc.

Kandydat musi skontaktować się samodzielnie z uniwersytem francuskim, by uzyskać potwierdzenie przyjęcia go na studia 3 cyklu (tzw. *lettre d'acceptation*).

Długość stypendium: od 6 do 12 miesięcy.

Wysokość stypendium: zależna od rodzaju studiów kandydata. Waha się od 3770 FF do 4700 FF.

Stypendysta jest ubezpieczony przez stronę francuską. Koszty podróży pokrywa wyjeżdżający.

Termin składania podań: do 14.02.97

2. Bourses de stage.

Stypendia przeznaczone dla:

studentów 5 roku lub młodych pracowników nauki mówiących po francusku. Zainteresowani sami powinni znaleźć miejsce stażu w ramach współpracy między laboratoriami lub organizacjami (*lettre d'acceptation*)

Długość stypendium: od 1 do 6 miesięcy.

Wysokość stypendium: waha się od 4870 FF do 5650 FF w zależności od rodzaju studiów stażysty. Strona francuska pokrywa ubezpieczenie, nie pokrywa natomiast kosztów podróży.

Termin składania podań: do 14.02.97

3. Theses en co-tutelle.

Stypendia przeznaczone dla:

młodych pracowników nauki chcących wykonywać pracę doktorską jednocześnie we Francji i w Polsce.

Długość trwania stypendium: praca doktorska wykonywana jest na zmianę: 6 miesięcy we Francji i 6 miesięcy w Polsce, co daje w sumie 18 miesięcy pobytu we Francji w ciągu 3 lat. Praca doktorska jest wspólnie prowadzona przez profesora francuskiego i polskiego.

Wysokość stypendium: wynosi 4700 FF na miesiąc (spędzony we Francji). Okres spędzony w Polsce nie jest opłacany przez stronę francuską. Strona francuska pokrywa ubezpieczenie i koszty podróży.

Termin składania podań: do 11.04.97. Formularze na theses en co-tutelle dostępne są w Ambasadzie Francji w Warszawie.

4. Stypendia COPERNIC

Stypendia przeznaczona dla:

osób posiadających tytuł magistra inżyniera, magistra ekonomii lub magistra prawa.

Warunki, które musi spełniać kandydat:

- jeśli możliwe powinien mieć doświadczenie zawodowe (kilka lat pracy);

- nigdy nie powinien wcześniej korzystać ze stypendium rządu francuskiego;

- mieć poniżej 30 lat;

- wymagana znajomość j. francuskiego

Długość trwania stypendium: 7 miesięcy studiów + 5 miesięcy stażu (od 1 października do 30 września następnego roku).

Termin składania podań: 14.03.97. Formularze na stypendia COPERNIC dostępne są w Ambasadzie Francji w Warszawie.

5. Bourses en économie de la Région Centre

Stypendia przeznaczona dla:

studentów znających j. francuski, studiujących na 4 lub 5 roku

ekonomii, zarządzania lub handlu zagranicznego.

Proponowane szkoły:

Université d'Orléans

Université de Tours

Ecole de Commerce et de Gestion de la C.C.I. du Loiret

Ecole Sup de Co de Tours

Une formation ADEX d'assistant de développement export

Wysokość stypendium: wynosi ok. 2300 FF/miesiąc, zakwaterowanie i ubezpieczenie pokrywa Conseil Régional, student otrzymuje bilet autokarowy na podróż do Francji.

6. Stypendia naukowe finansowane przez Ministère de l'Éducation Nationale, de l'Enseignement Supérieur de la Recherche:

6.1. Bourses de recherche industrielle et technologique.

Stypendia przeznaczone dla:

naukowców polskich, którzy rekomendowani są przez przedsiębiorstwa francuskie (formularze aplikacyjne składane są przez przedsiębiorstwa francuskie).

Długość trwania stypendium: od 1 do 6 miesięcy. Istnieje możliwość przedłużenia stypendium. Można się o to starać tylko raz.

Finansowanie: 50% kosztów pobytu pokrywa przedsiębiorstwo, t.j. do 8000 FF na miesiąc.

Jednostka przyjmująca: laboratorium prywatne lub państwowe.

Termin składania podań: co najmniej na 4 miesiące przed rozpoczęciem pobytu we Francji.

6.2. Bourses post-doc

Stypendia przeznaczone dla:

naukowców polskich, posiadający tytuł doktora, którzy opracowują wspólny projekt badawczy z laboratorium francuskim.

Długość trwania stypendium: 6 do 12 miesięcy.

Finansowanie: 10.000 FF na miesiąc. Strona francuska pokrywa koszty ubezpieczenia, nie pokrywa natomiast kosztów podróży.

Termin składania podań: 4 miesiące przed rozpoczęciem stażu (formularze aplikacyjne składa strona francuska).

6.3. Stages scientifiques de haut niveau

Stypendia przeznaczone dla:

wysokiej klasy naukowców o renomie międzynarodowej (dyrektorów jednostek badawczych, profesorów uniwersyteckich, dyrektorów laboratoriów itp.)

Długość trwania stypendium: 1 do 6 miesięcy

Finansowanie: zmienne, w zależności od wieku, doświadczenia, stopni naukowych oraz wynagrodzenia w Polsce. Koszty podróży nie są pokrywane przez stronę francuską.

Termin składania podań: 4 miesiące przed rozpoczęciem stażu (formularze aplikacyjne składa strona francuska).

6.4. Postes PAST

Stypendia przeznaczone dla:

osób władających biegle j. francuskim, zatrudnionych na stanowiskach naukowo-badawczych lub jako wykładowcy. Kandydaci przed wyjazdem do Francji muszą załatwić wizę pobytową.

Długość trwania i warunki pobytu: 4 miesiące na rok, w okresie kolejnych 3 lat. Kandydaci zaakceptowani przez stronę francuską będą wykonywać obowiązki określone indywidualnie przez instytucję zapraszającą.

Finansowanie: wynagrodzenie określone będzie w zależności od wieku, doświadczenia, posiadanych stopni naukowych, rodzaju wykonywanej pracy oraz wynagrodzenia otrzymywanego w Polsce.

Koszty ubezpieczenia i podróży nie są pokrywane przez stronę francuską.

Termin składania podań: do 22 września (formularze aplikacyjne składa strona francuska).

Dodatkowe informacje na temat procedury składania aplikacji dostępne są w Biurze Grantów

Samochodziarze z 16 uczelni na PWr

W dniach 9 i 10 stycznia br. odbyło się spotkanie kierowników jednostek dydaktycznych szkół wyższych kształcących w zakresie samochodów i silników. Przybyli przedstawiciele szesnastu uczelni, w tym wojewskowych. Dwu-dniowe obrady prowadził Piotr Wrzecioniarz, prof. nadzw. PWr, kierownik Zakładu Pojazdów.

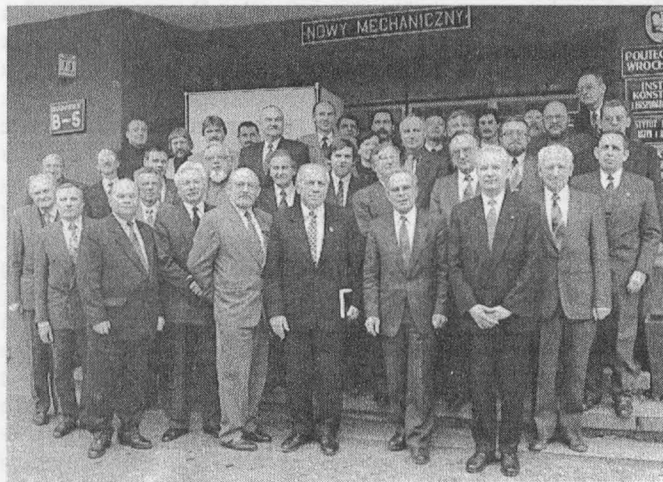
Pierwszy dzień obrad

Obrady otworzył J.M. Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. dr hab. inż. Andrzej Mulak. Przypomniał m.in. o dużej roli przemysłu motoryzacyjnego w rozwoju gospodarczym każdego kraju, a także o potrzebie zaangażowania się w dziedzinę motoryzacji wielu wydziałów politechnicznych, jak choćby Wydz. Elektrycznego czy Elektroniki, gdyż nowoczesny samochód wykorzystuje osiągnięcia wielu dziedzin techniki. Dziekan prof. dr hab. inż. Jan Koch przedstawił Wydział Mechaniczny, a prof. dr hab. inż. Wacław Kolek – Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn.

Uczestnicy spotkania zapoznali się z programami kształcenia realizowanymi przez Zakład Pojazdów (kierownik Piotr Wrzecioniarz, prof. Politechniki Wrocławskiej) i Zakład Napędów Spalinowych (kierownik dr inż. Czesław Kolanek). Zwiedzano także laboratoria IKiEM. Dyskutowano nad problemami planów i programów studiów, nowoczesnych metod komputerowego wspomaganie projektowania, wykorzystania w laboratoriach najnowszych stanowisk badawczych opartych na technikach laserowych, kształcenia w zakresie diagnostyki pojazdów i silników. Zainteresowanie profesorów wzbudziła odbywająca się na antresoli Gmachu Głównego PWr wystawa motocykli zorganizowana przez studentów.

Podczas obrad plenarnych, które prowadził prof. dr hab. inż. Cezary Szczepaniak, prezes Polskiego Towarzystwa Naukowego Motoryzacji, dyrektor Instytutu Pojazdów Politechniki Łódzkiej, podkreślano dużą integrację działań w skali Politechniki Wrocławskiej, atrakcyjne i skuteczne programy kształcenia, które dają zarówno odpowiedni nabór na studia, jak i wysokie miejsca w rankingach Politechniki Wrocławskiej. W trakcie dyskusji przypomniano nowatorskie działania Politechniki Wrocławskiej dotyczące nie tylko dydaktyki. Tu kształci się studentów w oparciu o metody twórczego rozwiązywania problemów, tu zorganizowano pierwsze w Polsce studium techniczne kształcące w zakresie diagnostyki samochodowej, przeprowadzono ostatnio wzorcową praktykę z Z.S. Jelcz (patrz „Pryzmat” nr 83). W tym środowisku zrodziła się idea „Rajdu o kropelce” organizowanego przez dra Eugeniusza Stolaraka; ten pomysł został przeniesiony do innych ośrodków. Ostatnio powstał tu pierwszy na uczelniach technicznych klub motocyklowy. Podkreślano też sukcesy we współpracy z przemysłem, m.in. pierwsze w kraju monotematyczne sympozja, których materiały publikowane są w seriach NAVIGATOR i PROMOTOR. Przestrzegano przed odchodzeniem od specjalności związanych z motoryzacją, co może doprowadzić

Zbiorowe zdjęcie uczestników spotkania. W pierwszym rzędzie od lewej stoją: prof. Bolesław Stolarski (Pol. Krakowska), doc. Lech Sitnik (PWr), Proroktor ds. Ogólnych PWr dr Ludomir Jankowski, dziekan Wydz. Mechanicznego PWr prof. Jan Koch, JM Rektor PWr prof. Andrzej Mulak, prof. Piotr Wrzecioniarz (PWr), doc. Jerzy Kuśmidrowicz (PWr).

do zmniejszenia naboru na studia jak i obniżenia poziomu krajowego przemysłu motoryzacyjnego, który daje już obecnie znaczące zatrudnienie i którego rola w rozwoju gospodarczym kraju jest duża i jeszcze będzie rosła. Powołując się na zagraniczne i krajowe przykłady, a także na fakt, że na potrzeby motoryzacji kształci się prawie na wszystkich krajowych uczelniach technicznych, sformułowano wniosek o pełną integrację działań, by specjalności związane z pojazdami samochodowymi i silnikami były w pełni reprezentowane na studiach inżynierskich i magisterskich, podyplomowych oraz doktoranckich, a także by nazwa specjalizacji oddawała wyraźnie profil kształcenia.

Imprezie towarzyszyła wystawa wydawnictw pracowników PWr, związanych z tematyką obrad.

Na zakończenie obrad plenarnych w imieniu prof. Jana Kocha wreczono przybyłym dziekanom i dyrektorom instytutów księgi 50-lecia Wydziału Mechanicznego.

W czasie wieczornych obrad ukonstytuował się zespół ds. diagnostyki pojazdów i silników, do którego przystąpiło 7 ośrodków akademickich. Ośrodek wrocławski jest reprezentowany przez dra inż. Leszka Strickera. Sekretarzem został dr inż. Wojciech Ambroszko z naszej Uczelni, a przewodniczącym – Piotr Wrzecioniarz, prof. PWr.

Drugi dzień obrad

W drugim dniu 60-osobowa grupa, w tym 27 profesorów, była gościem Zakładów Samochodowych Jelcz S.A. Po zapoznaniu się z najnowszymi wyrobami fabryki, a także bieżącą produkcją, w tym samochodu Vito, dyskutowano problemy współpracy między szkołami wyższymi a krajowym przemysłem motoryzacyjnym, rekonstrukcji tego przemysłu, globalizacji produkcji, związków z koncernami światowymi. Obradom przewodniczył dyrektor Z.S. Jelcz Krzysztof Rozenberg oraz J.M.Rektor Politechniki Wrocławskiej, prof. dr hab. inż. Andrzej Mulak. W obradach brała także udział dyrekcja IKiEM, na czele którego stoi prof. dr hab. inż. Wacław Kolek.

W dyskusji obok dyrekcji Z.S. Jelcz brali udział także prezesi firmy Sobiesław Zasada Centrum S.A. z Warszawy: dr inż. Krzysztof Dwornik oraz mgr inż. Leszek Luksza. Uzgodniono formy, zakres i terminy współpracy między zakładami należącymi do Grupy Zasada a uczelniami. Doszło do znacznego zbliżenia krajowych uczelni z polską grupą kapitałową działającą w dziedzinie samochodów użytkowych. Koordynatorem działań między holdingiem a uczelniami został Piotr Wrzecioniarz, prof. nadzw. PWr.

O spotkaniu informowała prasa, radio i telewizja.

Prezydium obrad na Wydziale Mechanicznym. Przemawia JM Rektor prof. Andrzej Mulak.

Rozpoczęcie obrad w Jelczu. Głos zabiera prof. Piotr Wrzecioniarz.

STANOWISKO

w sprawie akcji protestacyjnej
podjętej przez KUSS Politechniki Wrocławskiej
z dniem 27 stycznia 1997 roku

Po zapoznaniu się z postulatami zgłoszonymi przez KUSS PWr., a w szczególności przyczynami ogłoszenia akcji protestacyjnej oraz jej formą stwierdzam, że :

1. Akcja protestacyjna została podjęta bez wyczerpania przez Konwent Uczelniany Samorządu Studenckiego Politechniki Wrocławskiej wszystkich możliwości dokonania uzgodnień zadawających obydwie strony; w szczególności Samorząd nie skorzystał z rozwiązań ustawowych i statutowych umożliwiających zmianę niedogodnych dla siebie ustaleń, uregulowań, etc.

2. Żądanie zwrotu opłat pobranych na podstawie Pism Okólnych Nr 26/94 i 13/95 jest bezpodstawne, bowiem nie wskazano żadnych nowych okoliczności, które świadczyłyby o niezgodności uregulowań z obowiązującym prawem. Sprawa ta była przedmiotem rozważań oraz uchwały Senatu PWr i może być podjęta w ramach reasumpcji uchwały. Należy podkreślić indywidualny charakter problemu (dotyczy niewielkiej grupki studentów – aktualnie z żądaniem wystąpiły trzy osoby).

3. Żądanie przywrócenia sposobu użytkowania obiektu „Kwadrat” wykracza poza zakres działalności samorządu studenckiego, bowiem należy do decyzji władz Uczelni w ramach zwykłego zarządu mieniem PWr. Za gołostowny należy uznać zarzut niegospodarności związanej jakoby z zarządzaniem tym obiektem.

4. Forma akcji protestacyjnej, polegająca na „bojkotowaniu przez studentów wszelkich opłat”, pobieranych na podstawie Z.W. Nr 21/96 z dnia 8.10.1996 roku, w związku z art.23, ust.2, pkt.2 Ustawy o szkolnictwie wyższym, jest niezgodna z prawem. Konsekwencje bojkotu poniosą tylko niektórzy studenci, co świadczy o lekceważeniu, przez inicjatorów akcji protestacyjnej, interesów swoich kolegów.

5. Rozpoczęcie „szerokiej akcji informacyjnej” przez KUSS, przed podjęciem uchwały o akcji protestacyjnej oraz poinformowaniem o niej władz Uczelni, w tym nieudzielenie informacji Senatowi PWr jako najwyższemu organowi kolegialnemu Uczelni (mimo odbywającego się w dniu 23.01.1997 roku posiedzenia) uznaję za naruszenie podstawowych obyczajów obowiązujących w społeczności akademickiej.

W świetle powyższego oceniam działania KUSS PWr, w związku z podjętą akcją protestacyjną, jako próbę anarchizacji stosunków władze Uczelni – Zarząd KUSS. Zdecydowanie protestuję przeciwko uzależnieniu form protestu od skuteczności negocjacji, która w świetle dotychczasowych roszczeń Konwentu Uczelnianego, oznacza dyktat. Oświadczam, że kwestie podniesione przez KUSS nie wyczerpują znamion sporu zbiorowego, gdyż nie dotyczą stypendiów oraz praw i wolności zrzeszania się studentów.

Wzywam KUSS PWr do rewizji swojego stanowiska w sprawie akcji protestacyjnej oraz podjęcia kontaktów zgodnych z literą prawa i obyczajami panującymi w naszym środowisku, do czego zobowiązuje studentów Regulamin Studiów.

Całą społeczność akademicką naszej Uczelni, pracowników i studentów zapewniam, że władze Uczelni podejmą działania zapobiegające pojawieniu się nieakademickich obyczajów w życiu naszej Uczelni.

Rektor

—/ Prof.dr hab. inż.AndrzejMulak

Wrocław, 27 stycznia 1997 roku

SAMORZĄD STUDENCKI
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

AKCJA PROTESTACYJNA

bezterminowy bojkot opłat
pobieranych od studentów przez Uczelnię
za powtarzanie zajęć i semestru

NIE płać (aż do odwołania AKCJI)
za kursy powtórkowe i za semestr !!!

- ♦ niezapłacenie tych pieniędzy w czasie trwania **AKCJI PROTESTACYJNEJ** nie jest naruszeniem obowiązków studenta (zgodnie z Ustawą o szkolnictwie wyższym)
- ♦ wyrazisz poparcie dla starań Konwentu Uczelnianego w obronie Twoich praw
- ♦ przyczynisz się do stanowczego ograniczenia samowoli prawnej organów Uczelni
- ♦ przybliżysz termin realizacji postulatów Konwentu Uczelnianego skierowanych do JM Rektora

POSTULATY

KONWENTU UCZELNIANEGO
UCHWALONE NA ZEBRANIU 21.I.1997

- ♦ Spowodowanie zwrotu, wraz z odsetkami, kwot pobranych bezpodstawnie od reaktywowanych studentów, w terminie 7 dni,
- ♦ Zmiana zarządzenia nr 21/96 z 8.X.1996 r. regulującego sprawę opłat za semestr po reaktywacji i opłat za powtarzanie zajęć,
- ♦ Spowodowanie reformy zarządzania domami studenckimi,
- ♦ Wyjaśnienie sprawy przymusowych ubezpieczeń studentów,
- ♦ Zatwierdzenie Karty Rzecznika Praw Studenckich i powołanie Rzecznika Praw Studenckich,
- ♦ Rozliczenie wydatków Konwentu Uczelnianego za niezależną pomoc prawną podejmowaną w sprawach i obronie słusznego interesu studentów,
- ♦ Spowodowanie przywrócenia użytkowania obiektu stołówki studenckiej „KWADRAT” na cele studenckie,
- ♦ Uchylenie uchwały Kolegium Dziekanów Wydziału Elektroniki pozbawiającej uprawnień do pomocy materialnej studentów studiów dziennych powyżej 26. roku życia.

Prorektor ds. Nauczania prof. Lucjan Jacak wyjaśnia

Studenci nie płacą za reaktywację

– Jakie jest stanowisko Uczelni w sprawie opłaty za reaktywację? – pytamy Prorektora ds. Nauczania prof. Lucjana Jacaka.

– Według aktualnych przepisów studenci nie płacą za reaktywację, a za powtarzanie kursów.

Regulamin studiów na PWr jest dosyć liberalny. Dopuszcza dwukrotne powtarzanie kursu przez studenta przy pobieranych za to symbolicznych opłatach: 30 zł za pierwsze powtarzanie i 90 zł za drugie. Zatem można przejść trzykrotnie przez dane zajęcia, zanim zostanie się skreślonym z listy studentów. Mówię tu o brak postępów w nauce bez poważnego usprawiedliwienia, jakim może być np. choroba.

Powrót do nauki na Uczelni wymaga reaktywacji i wniesienia opłaty za powtarzane kursy. Tym razem opłata jest wyraźnie wyższa, przyjęto ryczałtową stawkę 500 zł. Jeżeli jednak uwzględnimy, że reaktywacja dotyczy raczej studentów wyższych lat, na których zajęcia są kosztowniejsze, a także fakt, że osoba podejmująca studia powtarza zwykle 5 do 10 kursów, jest to i tak umiarkowana cena.

Obecnie obowiązujące przepisy w tej sprawie są modyfikacją regulacji wprowadzonych w poprzedniej kadencji. W zarządzeniu użyto wtedy określenia „opłata za reaktywację”, co stało się podstawą dyskusji i odwołań. Chodziło jednak de facto o opłatę za odbywane zajęcia. Wyjaśniliśmy tę kwestię, w porozumieniu z Ministerstwem Edukacji Narodowej poszukiwaliśmy właściwego sformułowania, które nie pozostawia wątpliwości co do charakteru wnoszonych przez studentów opłat.

Protestujący studenci odnoszą więc swoje pretensje do już nieobowiązującego zarządzenia zawierającego sformułowanie będące skrótem myślowym.

Obecnie przyjęta wersja, po uzgodnieniu zapisu z MEN, została zaakceptowana zarówno przez Senat PWr jak przez MEN. Zamyka to wcześniejsze dyskusje i wątpliwości. Ekspertyza z sierpnia 1996 r. podpisana przez wicedyrektora Poplonkowskiego z MEN stwierdza: „Jednocześnie informuję, że proponowany przez Pana nowy zapis w tej kwestii za powtórzenie po reaktywacji należy uznać za właściwy”. Jesteśmy więc zdania, że działamy zgodnie z przepisami.

Oczywiście stoiśmy na stanowisku, że opłaty uzyskiwane za powtarzanie zajęć nie jest celem samym w sobie. Nie walczyliśmy tu o pieniądze dla uczelni. Skala zjawiska jest mała, dotyczy pojedynczych osób i uzyskane kwoty są znikome w stosunku do budżetu tak dużej instytucji. Natomiast Kolegium Dziekanów uznało za stosowne utrzymanie wprowadzonych opłat jako czynnika dyscyplinującego i stanowiącego zapórę przeciwko nonszalanckiemu traktowaniu Politechniki Wrocławskiej, przeciwko przekonaniu, że nie trzeba czynić żadnych postępów, a studentem i tak się jest. Możemy zrozumieć pogląd, że reprezentacja studentów uważa te stawki za zbyt wysokie i będzie zabiegała o ich obniżenie – nawet do zera. Trzeba dostrzegać też trudności materialne studentów, widzieć możliwości negocjacji lub poszerzenia listy przypadków, w których rektor redukuje opłaty. Nie spotkaliśmy się jednak z żadną inicjatywą w tym kierunku i dlatego uważamy, że stanowisko studentów w tej sprawie jest niewłaściwe, nawet pieniackie, raczej szukające zwady niż rozwiązania. Nie wystąpiono z żadną inicjatywą legislacyjną ani interpelacją.

Wyszukiwanie pretekstów do protestu nie jest uzasadnione ani skalą problemu ani stanem faktycznym. Uparto nagłośnianie tej sprawy jako poważnego problemu studentów prowadzi tylko do wytworzenia fałszywego obrazu sytuacji. Jednocześnie w sposób nieuzasadniony przedstawia się Politechnikę jako instytucję, która źle traktuje studentów, podczas gdy prawda jest zupełnie inna. Uczelnia nie zeruje na studentach, nie obciąża ich nadmiernie. Najlepszym dowodem postawy władz PWr pod tym względem jest niski procent studentów przyjmowanych na odpłatne studia zaoczne – jest ich u nas zaledwie 10-15%.

Zapytaliśmy Prorektora ds. Ogólnych dr Ludomira Jankowskiego:

– O co chodzi w sprawie „Kwadratu”?

– Chyba już niewielu studentów pamięta, że obiekt przy pl. Grunwaldzkim 30 był kiedyś stołówką studencką. Jest duży – ma około 2800 m². Na jego utrzymanie są przeznaczano środki z funduszu pomocy materialnej dla studentów, gdy tymczasem liczba studentów korzystających z posiłków wydawanych w „Kwadracie” malała. W tej sytuacji w 1991 roku podjęto decyzję o zaprzestaniu użytkowania go jako stołówki studenckiej. Ówczesny rektor, prof. Andrzej Wiszniewski postanowił, że obiekt zostanie przeznaczony na wynajem, by uzyskane pieniądze mogły powiększyć skromne fundusze Uczelni. Gestem ze strony władz PWr była decyzja o przekazywaniu uzyskanych w ten sposób pieniędzy na fundusz pomocy materialnej dla studentów. Obecne władze Uczelni chcą nadal przekazywać zyski z najmu na ten cel.

Uważam, że przyjęte rozwiązanie ma z punktu widzenia studentów kilka zalet:

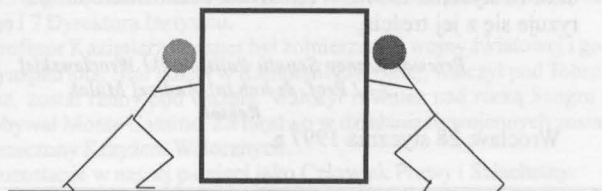
- fundusz pomocy materialnej dla studentów nie jest obciążony kosztami utrzymania obiektu,
- studenci uzyskali dodatkowe przychody,
- studenci, którzy chcieliby korzystać ze zbiorowego żywienia, mogą jadać w stołówce pracowniczej.

Niestety realizacja przyjętych rozwiązań napotykała na komplikacje. Pojawiły się kłopoty z najemcami. Pierwsza firma, z którą podpisano umowę, upadła. Toczyło się postępowanie sądowe o egzekucję zobowiązań. Obecnie komornik zawiesił postępowanie. W lecie 1996 r. odbył się przetarg na użytkowanie obiektu, który wygrała firma „Opal” z Katowic. Podpisano umowę najmu przewidującą, że od października powinny wpływać opłaty za eksploatację i najem „Kwadratu”. Niestety, wkrótce nastąpiły nowe zdarzenia, zbieżne – być może nie tylko – w czasie.

Po ukazaniu się w „Studentce” (i nie tylko tam) publikacji na temat „Kwadratu” firma „Opal” przysłała uczelni pismo sugerujące przeszkody formalno-prawne związane z najmem obiektu. Firma jednostronnie chciała zmienić wysokość opłat za najem. Dyrektor administracyjny PWr podjął oczywiście działania zmierzające do wyjaśnienia sprawy i wyegzekwowania należnych Uczelni kwot. Aktualnie sprawa jest w toku. Rozmawiałem z przedstawicielami firmy „Opal”. Podjęto ustalenia, które, jak sądzę, zaowocują spłatą zaległych należności i poprawią współpracę.

Podsumowując fakty chcę stwierdzić, że „Kwadrat” nie jest od 1991 r. użytkowany jako stołówka studencka, jest częścią mienia PWr i jest zarządzany w ramach zarządu zwykłego przez Dyrektora Administracyjnego.

Żądania Konwentu Uczelnianego nie są uzasadnione, a deklarowana troska o dobro studentów – co najmniej dyskusyjna w świetle faktów, np. zlikwidowania stypendium stołwkowego. Z przykrością stwierdzam, że wielokrotne próby rzeczowego wyjaśnienia tzw. sprawy „Kwadratu” spełzły na niczym. Samorząd traktuje ją jako jeden z czołowych problemów studenckich, gdy – moim zdaniem – jedyny związek studentów z tą sprawą to fakt wpływania na konto funduszu pomocy materialnej dla studentów pieniędzy, co jest przejawem dobrej woli władz PWr, które podjęły taką decyzję. Równie uprawnione byłoby postanowienie o przeprowadzeniu za nie remontów czy przeznaczenia ich na działalność dydaktyczną. ●

UCHWAŁA

KONFERENCJI REKTORÓW POLSKICH UCZELNI TECHNICZNYCH

dotycząca odpłatności za studia

Rezolucja Sejmu RP z dnia 13.10.1995 roku dotycząca szkolnictwa wyższego przyjęta przytłaczającą większością głosów, zawiera deklarację o pożądanej wysokości nakładów na szkolnictwo wyższe na poziomie 2,0% PKB w 1997 roku. Projekt budżetu Państwa rozpatrywany aktualnie przez Parlament przewiduje finansowanie szkolnictwa wyższego w 1997 roku na poziomie 0,86% PKB. Nic nie wskazuje na to, aby nakłady budżetowe Państwa, które muszą pozostawać głównym źródłem finansowania publicznych szkół wyższych, mogły zapewnić osiągnięcie poziomu uznanego przez Sejm RP. za wymagany z punktu widzenia polskiej racji stanu.

W tej sytuacji, przyjęcie w Konstytucji RP. zapisów, które uczynią bezprzedmiotowymi prace prowadzone nad nowymi rozwiązaniami systemowymi zmierzającymi do zwiększenia udziału szkolnictwa wyższego w PKB w wyniku nakładów pochodzących także z opłat za studia dzienne, wprowadziłyby trwałą barierę rozwojową w szkolnictwie wyższym. W szczególności zapis o „częściowej odpłatności za świadczenia publicznych szkół wyższych” uważamy za niejednoznaczny i niewłaściwy. Ustawa zasadnicza powinna formułować obowiązek Państwa zapewnienia dostępności studiów oraz równych szans w systemie edukacyjnym.

Konferencja Rektorów Uczelni Technicznych po zapoznaniu się ze stanowiskiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z dnia 16.01.1997 roku oraz uchwałą Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 15.01.1997 roku udziela swego poparcia opiniom i postulatam zawartym w tych dokumentach, oczekując że Parlament RP. w dalszych pracach nad Konstytucją RP. wprowadzi stosowne poprawki.

*Przewodniczący
Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych
/—/ Prof. dr hab. Mirosław Handke*

Kraków, 18 stycznia 1997 roku

STANOWISKO

SENATU POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

dotyczące poparcia uchwały

*Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych
dotyczącej odpłatności za studia.*

Senat Politechniki Wrocławskiej na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 1997 r. jednomyślnie popiera stanowisko wyrażone uchwałą Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych dotyczącą odpłatności za studia, przyjętą w dniu 18 stycznia 1997 r. w Krakowie i całkowicie solidaryzuje się z jej treścią.

*Przewodniczący Senatu Politechniki Wrocławskiej
/—/ Prof. dr hab.inż. Andrzej Mulak
Rektor*

Wrocław, 28 stycznia 1997 r.

STANOWISKO

KONFERENCJI REKTORÓW POLSKICH UCZELNI TECHNICZNYCH

*w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia
w związku z zastosowaniem normy 50 % kosztów
uzyskania przychodów z tytułu korzystania z prawa autor-
skiego przez pracowników wyższych uczelni.*

Rektorzy Polskich Uczelni Technicznych zwracają się z apelem do Ministra Edukacji Narodowej o przedstawienie szkołom wyższym wykładni jakie elementy działalności pracownika wyższej uczelni mogą być zaliczane do działalności twórczej.

*Przewodniczący
Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych
/—/ Prof. dr hab. Mirosław Handke*

Kraków, 18 stycznia 1997 roku

Laureat nagrody PTM im. Hugona Steinhausa

Profesor Andrzej Weron

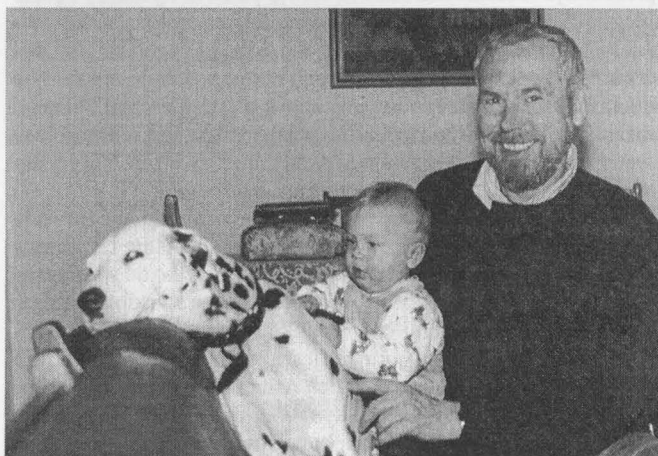
Profesor A. Weron został laureatem nagrody PTM im. Hugona Steinhausa za wybitne osiągnięcia z zastosowań matematyki, w szczególności za rozwój teorii procesów stabilnych i ich zastosowań udokumentowany 2 książkami i 10 pracami w latach 1994-96.

Oprócz działalności naukowej, na podkreślenie zasługują jego osiągnięcia organizacyjne i popularyzacja matematyki stosowanej. Prof. A. Weron jest organizatorem i pierwszym dyrektorem Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona Steinhausa we Wrocławiu. Jest twórcą nowego kierunku studiów Matematyka Finansowa i Ubezpieczeniowa na Politechnice Wrocławskiej. Jest jednym z organizatorów Warszawsko Wrocławskiego konwersatorium z Matematyki Finansowej.

O uznaniu międzynarodowym dla wyników uzyskanych przez prof. Weroną z zakresu procesów stabilnych świadczy najlepiej powierzenie mu organizacji:

- sesji Stable Processes: Theory and Their Applications w ramach European Meeting of Statisticians, Aarhus, sierpień 1995.
- Satellite Meeting on Stable Processes and other Heavy Tailed Models for Highly Volatile Phenomena do IV Światowego Kongresu Bernoulli Society, Wrocław, sierpień 1996,
- liczne zaproszenia z wykładami typu invited talks (np. AMS Meeting, Chattanooga, październik 1996, IMS Meeting, Chapel Hill, październik 1996)
- przyznano mu stypendium Fundacji Fulbrighta w 1995 r.

Laureat z wnuczką Tomkiem i psem Viką w domowym zaciszu.

APANONAR

Od początku ubiegłego roku przy Wydziale Mechanicznym PWi działają Akademicki Klub Motorowy „Apanonar”, który powstał dzięki uprzejmości i przychylności pana Dziekana Wydziału Mechanicznego prof. Jana Kocho.

Wszystko zaczęło się wiosną 1995 r., kiedy to grupa przyjaciół – pasjonatów motocykli i studentów Wydziału Mechanicznego, kierowana inicjatywą pana Bogdana Gintera z Zakładu Naukowo-Dydaktycznego Spawalnictwa postanowiła formalnie się zorganizować i założyć klub. Wiele zawdzięczamy również panu dr inż. Zbigniewowi Sroce z Zakładu Napędów Spalinowych. Od początku, aż do chwili obecnej współpracuje z nami i jest dla nas oparciem.

Obecnie klub liczy 31 członków, którzy mając już pewne doświadczenie w rekonstrukcji pojazdów zabytkowych (co wiąże się niejednokrotnie z dorabianiem od podstaw pewnych części i mechanizmów), a także w przerabianiu i udoskonalaniu pojazdów używanych na co dzień, chcą wspólnie realizować i doskonalić własne pomysły dotyczące konstrukcji jeżdżących na dwóch, a także na trzech i czterech kołach. W tym celu staramy się wyposażyć własne pomieszczenie warsztatowe w budynku P-13 i zbudować tam stanowisko hamowania do badania tam silników motocyklowych.

Działalność klubu „Apanonar” w roku ubiegłym objęła między innymi zorganizowanie „Pierwszego Zlotu Pojazdów Eksperymentalnych” (w dniach 4-6.10.1996), na którym oprócz zabytkowych i przerabianych motocykli pojawił się także poduszkowiec wzbudzający duże zainteresowanie. Niestety na zlot nie mogli przybyć przedstawiciele współpracującego z nami klubu motocyklowego (również akademickiego) z Anglii.

W styczniu bieżącego roku (10-12.01.1997) zorganizowaliśmy wystawę motocyklową na Politechnice Wrocławskiej. Dotychczasowa działalność klubu spotkała się z dużym zainteresowaniem i odzewem w mediach – telewizji i prasie motocyklowej.

W tym roku planujemy zorganizowanie również kilku imprez, m.in. rajdu po Skandynawii, popularnego rajdu motocyklowego i współorganizowanie „Rajdu o kropelce”.

Chcemy także uczestniczyć w innych imprezach motocyklowych organizowanych w kraju, nawiązywać kontakty z ludźmi posiadającymi nietypowe i ciekawe pojazdy, a także rozwinąć współpracę z innymi klubami motorowymi w Polsce, jak również w Anglii i w Szwecji.

Wszystkich zainteresowanych naszą działalnością informujemy, że spotkania klubowe odbywają się w każdy wtorek w budynku B-5, w sali 311 o godz. 19.00

Olgierd Zipser

Prezesem klubu „Apanonar” jest Robert Gałka, student IV roku Wydz. Mechanicznego PWi,

wiceprezesem – Łukasz Kaczmarski – IV rok Wydz. Elektroniki, sekretarzem – Paweł Hoffmann – III rok Wydz. Elektroniki, skarbnikiem – Tomasz Mirecki – IV rok Wydz. Mechanicznego.

AKM „Apanonar”

Wydz. Mechaniczny Politechniki Wrocławskiej

ul. Łukasiewicza 7/9, 50-371 Wrocław

adres internetowy: <http://arax.ict.pwr.wroc.pl/~apanonar/home.htm>

e-mail: apanonar@arax.ict.pwr.wroc.pl

I Zlot Pojazdów Eksperymentalnych. 4-6 października 1996 r.

Wspomnienie

Profesor Kazimierz Kinsner

W dniu 26 grudnia 1996 r. zmarł prof. dr hab. inż. Kazimierz Kinsner. Profesor Kazimierz Kinsner urodził się 14 maja 1924 r. w Chyrowie. Studia wyższe odbył w latach 1948-1954 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej.

Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała mu Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej w 1962 r., a stopień naukowy doktora habilitowanego w 1968 r. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nadała mu Rada Państwa w 1986 r.

Do pracy został przyjęty 15.09.1953 r. w Zakładzie Elektroenergetyki Politechniki Wrocławskiej. Na etat dydaktyczny przeszedł 1.05.1957 r. na stanowisko asystenta następnie adiunkta.

W latach 1963 do 1971 pracował równolegle w Instytucie Automatyki Systemów Energetycznych na stanowisku Zastępcy Dyrektora d/s Naukowych a w 1970 r. pełnił obowiązki Dyrektora Instytutu Automatyki Systemów Energetycznych. Równocześnie pracował w Politechnice Wrocławskiej realizując swoje pełne obciążenie dydaktyczne.

Na etat docenta został powołany w 1971 r. w Samodzielnym Zakładzie Systemów Elektroenergetycznych Politechniki Wrocławskiej.

Dorobek naukowy profesora Kazimierza Kinsnera obejmuje 78 pozycji publikacji w tym 6 w czasopiśmie zagranicznych.

Uczestniczył w opracowaniu lub sam opracował wiele prac niepublikowanych. Profesor Kazimierz Kinsner uczestniczył czynnie w wielu sympozjach międzynarodowych organizowanych w kraju. Był organizatorem lub współorganizatorem 3 sympozjów międzynarodowych i 2 krajowych.

Do najważniejszych osiągnięć Profesora Kazimierza Kinsnera należy zaliczyć prace z zakresu przepięć, badań charakteru łuku ziemnozwarciowego, badań sposobu pracy punktu neutralnego sieci średnich napięć. Kierował badaniami dotyczącymi metod optymalizacji harmonogramów remontów i wyłączeń remontowych; zagadnień uziemnienia punktu neutralnego przez rezystor (wdrożone w sieci 6kV Kopalni Węgla Brunatnego Konin); oraz wpływu energii o złej jakości na straty produkcyjne; metod planowania rozwoju sieci rozdzielczych i przesyłowych.

Profesor Kazimierz Kinsner był promotorem 9 przewodów doktorskich. Był recenzentem rozpraw habilitacyjnych i doktorskich. Recenzował wiele artykułów i książek do publikacji.

Prowadził wykłady: Projektowanie i budowa sieci elektroenergetycznych, Miernictwo elektroenergetyczne, Wybrane działy sieci elektroenergetycznych, Eksploatacja i projektowanie sieci elektroenergetycznych, Sieci elektroenergetyczne.

Wraz z zespołem - opracował metodę, algorytmy i oprogramowanie komputerowe, wspomagania projektowania sieci elektroenergetycznych rozdzielczych i przesyłowych.

Był organizatorem laboratorium Miernictwa elektroenergetycznego i wieloletnim kierownikiem zespołu dydaktycznego Sieci i systemy elektroenergetyczne.

Zorganizował i był kierownikiem studium podyplomowego. Pełnił funkcje kierownika zakładu Elektrowni i sieci elektroenergetycznych Był opiekunem specjalizacji Wytwarzanie, przesył i rozdział energii elektrycznej oraz od wielu lat zastępcą kierownika zakładu Sieci i systemy elektroenergetyczne d/s dydaktycznych. Prof. K. Kinsner był współautorem czterech skryptów z przedmiotu Sieci elektroenergetyczne i autorem monografii na temat

„Projektowanie i budowa elektroenergetycznych linii napowietrznych i kablowych”. Był współautorem podręcznika „Sieci elektroenergetyczne”.

Brał udział w opracowaniu programów dydaktycznych dla studium dziennego i wieczorowego i był redaktorem ich wydania.

Odnaczony został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej, Odznaką Budowniczego Wrocławia, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej. Otrzymał 3 nagrody Ministra, 12 - Rektora, 3 - Dziekana Wydziału Elektrycznego i 7 Dyrektora Instytutu.

Profesor Kazimierz Kinsner był żołnierzem II wojny światowej i gorącym patriotą. Brał udział w Kampanii Libijskiej, walczył pod Tobrukiem, został ranny pod Gazalą. Walczył również nad rzeką Sangro i zdobywał Monte Cassino. Za męstwo w działaniach wojennych został odznaczony Krzyżem Walecznych.

Pozostanie w naszej pamięci jako Człowiek Prawy i Szlachetny.

Aleksander von Humboldt (1769–1859), niemiecki przyrodnik, podróżnik i geograf, współpracował z wieloma Polakami, był honorowym członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie i pierwszym propagatorem poezji Adama Mickiewicza w Niemczech..

Humboldt-Forschungspreise zostały ustanowione w 1972 specjalnym programem ogłoszonym przez Kanclerza Federalnego dla przedstawicieli nauk przyrodniczych ze Stanów Zjednoczonych. W 1979 roku program rozszerzono na nauki humanistyczne i społeczne, a następnie objęto nim i inne kraje oraz wszystkie dyscypliny naukowe. Obecnie Fundacja Humboldta przyznaje corocznie około 200 tych niezwykle cenionych i prestiżowych wyróżnień uczonym z całego świata. Dzięki zawartej umowie Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej dołączyła do podobnych organizacji z 19 krajów, które mają z Fundacją Humboldta partnerskie porozumienia o wzajemnym przyznawaniu tych wyróżnień najwybitniejszym uczynom..

**HONOROWE STYPENDIUM NAUKOWE
im. ALEKSANDRA VON HUMBOLDTA
FUNDACJI NA RZECZ NAUKI POLSKIEJ
ALEXANDER VON HUMBOLDT-STIFTUNG**

W maju 1995 Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej zawarła porozumienie z Fundacją Aleksandra von Humboldta (Alexander von Humboldt-Stiftung) z RFN dotyczące wzajemnego przyznawania do dwóch honorowych stypendiów naukowych rocznie wybitnym uczonym z obydwu krajów. Honorowe Stypendium Naukowe Humboldta przyznawane uczonym niemieckim przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej będzie stanowiło odpowiednik Humboldt-Forschungspreis przyznawanej uczonym zagranicznym, w tym także polskim, przez Fundację Humboldta. Stypendia mogą być przyznawane wybitnym uczonym niemieckim i polskim o najwyższych kwalifikacjach i znaczącym wkładzie w naukę światową, w uznaniu uzyskanych już osiągnięć badawczych, umożliwiając im spędzenie od 4 do 12 miesięcy na badaniach w kraju partnerskim.

Polscy uczeni mogą zgłaszać do FNP kandydatury wybitnych uczonych niemieckich, których chcieliby zaprosić na długoterminowy (4–12 miesięcy) pobyt naukowy w Polsce. Na zasadzie wzajemności uczeni niemieccy mogą zgłaszać kandydatury wybitnych naukowców polskich do wyróżnienia ich w analogiczny sposób przez Fundację Humboldta. Wysokość Honorowego Stypendium Naukowego dla uczonych niemieckich zaproszonych do Polski wynosi od 12 000 zł do 65 000 zł w zależności od pozycji laureata oraz od planowanego czasu pobytu w Polsce. Tryb wyłaniania laureatów oraz zasady finansowania Honorowego Stypendium Naukowego przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej są analogiczne do przyjętych przez Fundację Humboldta.

Wnioskodawcami mogą być uznani uczeni polscy. Zgłoszenia pochodzące bezpośrednio od uczonych niemieckich nie będą przyjmowane.

Kandydat powinien posiadać stanowisko profesora („full professor”) lub odpowiadające temu stanowisko poza uczelnią, a jego praca badawcza powinna się cieszyć międzynarodowym uznaniem.

Zgłaszający kandydaturę uczonego polskiego zobowiązany jest gwarantować nominowanemu uczonemu niemieckiemu techniczne możliwości realizacji zamierzonego programu badawczego, np. dostęp do laboratoriów i koniecznych do badań materiałów.

Wyboru laureatów Stypendium Honorowego dokonywać będzie powołana przez FNP Rada Honorowego Stypendium Naukowego, która będzie się zbierać do dwóch razy w roku. Terminy składania wniosków w danym roku będą podawane w rocznym programie FNP.

Honorowe Stypendium Naukowe Humboldta można uzyskać tylko jeden raz. Pobyt naukowy laureata w Polsce w ramach stypendium nie może być przedłużany, a suma przyznanej nagrody nie może być zwiększona.

W 1997 roku kandydatury należy zgłaszać do **30 września**.

Formularze zgłoszeniowe dostępne są w Biurze Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. ●

Szkoła Francuska realizuje nowy program

Współpraca z przemysłem

Francuskie Podyplomowe Studium Zarządzania Systemami Przemysłowymi („Szkoła Francuska”), działające z powodzeniem na Politechnice Wrocławskiej już szósty rok dzięki pomocy rządu francuskiego oraz programów międzynarodowych, na dobre wpisało się w pejzaż uczelni i przemysłu regionu. Od dwóch lat ta unikalna w skali kraju forma kształcenia stała się też dostępna dla niefrancuskojęzycznych odbiorców, głównie kadr kierowniczych dolnośląskiego przemysłu. O ile jednak te dwie podstawowe formy działalności dydaktycznej są dziś dostatecznie znane, o tyle warte są rozpropagowania nowe, komplementarne inicjatywy, mające na celu nawiązanie możliwie ścisłych więzi Szkoły Francuskiej (i w ogóle całej uczelni) z gospodarką regionu. Istnieją bowiem po temu naturalne przesłanki, takie jak otwarcie na przemysł poprzez projekty słuchaczy obu rodzajów studiów podyplomowych (wymagana forma zakończenia kształcenia) w liczbie około 150, bardzo dobre, jak wspomniano, zamocowanie Szkoły na uczelni, a ta ostatnia z kolei cieszy się sporym uznaniem w kręgach przemysłowych, wreszcie coraz lepiej przebiegająca współpraca Szkoły z władzami lokalnymi i instytucjami gospodarczymi (Dolnośląska Izba Gospodarcza), przy realizacji rozmaitych lokalnych inicjatyw.

W październiku ubiegłego roku odbyło się na Politechnice zorganizowane przez Szkołę Francuską polsko-francuskie Forum Gospodarcze, pierwsza tego typu impreza regionalna w kraju. Owo Forum było swego rodzaju otwarciem pierwszego z realizowanych przez nas programów gospodarczych „Partnerstwo Przemysłowe Regionów Rhône-Alpes i Dolnego Śląska” o czym informowaliśmy społeczność uczelnianą na łamach jednego z październikowych „Pryzmatów”. Program ten, mający na celu – dla przypomnienia – doprowadzenie do bezpośredniej współpracy możliwie największej liczby firm francuskich i polskich, jest nadal z powodzeniem realizowany. Nie nim jednak obecnie się zajmujemy, a naszym najmłodszym „przemysłowym dzieckiem” – programem TEMPUS 02018/96.

Przedstawiany i aktualnie realizowany program TEMPUS 02018/96 stanowi, w świetle powiedzianego wcześniej, naturalne rozszerzenie podstawowego dla pełnienia funkcji dydaktycznych Szkoły Francuskiej programu TEMPUS JEP 07051-94. Jego celem jest, zgodnie z intencją koordynatora i partnerów europejskich, utworzenie na Politechnice Wrocławskiej biura promocji – partnerstwa przemysłowego. Zadaniem tej komórki będą działania na rzecz transferu technologii i wprowadzania innowacji w przedsiębiorstwach naszego regionu, poprzez:

- stworzenie bazy danych, dotyczących, z jednej strony, potencjału badawczego i realizowanych prac w jednostkach uczelni, mogących stanowić przedmiot transferu technologii, a z drugiej – przedsiębiorstw, będących potencjalnymi adresatami takich działań,

- opracowanie programu szkolenia kierowniczych kadr przedsiębiorstw w zakresie transferu technologii i zarządzania innowacjami, w oparciu o przedmioty realizowane w ramach obu studiów podyplomowych, a także doświadczenie uzyskane w trakcie realizacji programu, zwłaszcza podczas staży w krajach Unii Europejskiej.

Biuro będzie czymś w rodzaju katalizatora, wyzwalającego inicjatywę i projekty współpracy uczelni z przemysłem dolnośląskim, a także ułatwiającym realizację inicjatyw przemysłowych z obszaru Unii Europejskiej. Nada mu to wymiar międzynarodowy.

Koordinatorem programu ze strony polskiej jest **dr inż. Wojciech Myślecki**, a szefem operacyjnym – **dr inż. Jan Betta**. Program współrealizują prócz tego: **dr inż. Krystian Konkol** (opracowanie kursu szkoleniowego) oraz dwójka słuchaczy podyplomowych studiów „Mastere”. Mają oni za zadanie opracowanie struktury i zasad funkcjonowania wspomnianej bazy danych (**mgr inż. Joanna Basztura**) i zdefiniowanie zasad współpracy biura z otoczeniem przemysłowym – zbudowanie odpowiedniego interfejsu (**mgr inż. Mateusz Popek**). Podkreślamy, że zgodnie z literą i duchem studiów „Mastere”, te zagadnienia będą dla obojga słuchaczy tematami ich

projektów przemysłowych, a co za tym idzie podstawą do zredagowania i obrony przed francuską komisją prac kończących owe studia.

Program przewiduje kilkutygodniowe szkolenie uczestników we Francji i Hiszpanii, gdzie będą się oni mogli zapoznać z metodami realizacji współpracy uczelnia – przemysł, z konkretnymi przypadkami transferu technologii oraz funkcjonowaniem odpowiednich baz danych.

Dla zapewnienia wzmacniającego efektu synergetycznego działań, program będzie realizowany we współpracy z kierowanym przez prof. Jana Kocha Wrocławskim Centrum Transferu Technologii (Pryzmat nr 83).

Czego możemy się spodziewać po tej inicjatywie? Sądzę, że korzyści wyniosą wszyscy, związani z projektem. Szkoła Francuska, bo każdy kontakt z przemysłem wzbogaca formy i treści nauczania w dziedzinie zarządzania przemysłowego. Uczelnia, bo w okresie niezwykle chudych lat jeśli idzie o współpracę z przemysłem, zostanie zrobiony wyraźny ruch w tym kierunku – od solidności jego przygotowania zależy bardzo wiele, m. in. przełamanie stereotypu opracowań „na półkę”. Przemysł, bo on naprawdę potrzebuje nowych pomysłów, know-how i technologii, jeśli nie chce zejść do roli trzeciorzędnego podwykonawcy prostych operacji. Wreszcie Miasto i Region, bowiem szczęśliwie projekt nasz zbiega się czasowo i podmiotowo z będącym w fazie przygotowawczej projektem Wrocławskiego Parku Technologicznego (podmiotowo, gdyż kilku przedstawicieli Politechniki, w szczególności Szkoły Francuskiej, bierze czynny udział w pracach Grupy Inicjatywnej Parku). Istnieje realna możliwość wniesienia doń nader cennego aportu, w postaci naszego przyszłego biura wraz z metodologią i narzędziami (bazą danych, programem szkoleń).

Identyczne programy są realizowane przez Politechniki: Szczecińską i Zielonogórską, a operatorzy wszystkich trzech działają w ścisłym porozumieniu.

Jan Betta

**INSTYTUT FIZYKI
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ**

oraz

**INSTYTUT NISKICH TEMPERATUR I BADAŃ
STRUKTURALNYCH PAN WE WROCŁAWIU**

zapraszają, uczniów i nauczycieli
szkół średnich Wrocławia i Dolnego Śląska

na

**CYKL WYKŁADÓW
POPULARYZUJĄCYCH FIZYKĘ**

połączonych z demonstracjami.

Wykłady będą, odbywały się w środy od godz. 17
w sali 322 gmachu A-1 PWr., Wybrzeże Wyspiańskiego 27.

Spis wykładów

- I. 19 II 1997 r. Dr hab. Henryk Kasprzak, Instytut Fizyki PWr.
Oko fascynujący układ o odwzorowujący.
- II. 26 II 1997 r. Dr Małgorzata Komorowska, Instytut Fizyki PWr.
Co ma fizyka do czerwonych ciałek krwi?
- III. 5 III 1997 r. Dr inż. Barbara Juroszek, Instytut Metrologii Elektrycznej PWr.
Elektronika ratuje życie.
- IV. 12 III 1997 r. Doc dr hab. Grażyna Sznajd, INTiBS PAN.
Tomografia komputerowa w badaniach fizycznych i medycznych.
- V. 19 III 1997 r. Prof. dr hab. Jacek Własak, Instytut Fizyki PWr.
Czy prawo Ohma jest zgodne z drugą zasadą dynamiki?
- VI. 9 IV 1997 r. Prof. dr hab. Ryszard Poprawski, Instytut Fizyki PWr.
Od iloczynu wektorowego do bąka, diabolo, żyroskopu, cyklotronu i pulsarów.
- VII. 16 IV 1997 r. Dr Andrzej Zaleski, INTiBS PAN.
Kaprysy materii w bardzo niskich temperaturach, czyli o nadprzewodnictwie.
- VIII. 23 IV 1997 r. Prof. dr hab. Ewa Dobierzewska-Mozrzyimas, Instytut Fizyki PWr.
Mikroskopia elektronowa - możliwości obserwacji mikroświata.
- IX. 30 IV 1997 r. Doc. dr hab. Witold Ryba-Romanowski, INTiBS PAN.
Gwiezdne wojny, czyli o zasadzie działania i zastosowaniach laserów.

Uwaga! Ten wykład odbędzie się w salach INTiBS PAN na ulicy Okólnej 2.

Organizator i koordynator cyklu: dr hab. Karina Weron, Instytut Fizyki PWr.

Informacji udzielamy pod numerem telefonu: (071) 320 37 71

Wrocław, 20 stycznia 1997 r.

**FILIA
WAŁBRZYSKA**

STYCZEŃ

7.01.1997 – wizyta w Filii Zbigniewa SENKOWSKIEGO – Przewodniczącego Delegatury Zarządu Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”.

8.01.1997 – decyzja Rady Wydziału Górniczego o uruchomieniu w Filii Wałbrzych od 1.10.1997 r. studiów dziennych inżynierskich o specjalności: Gospodarka surowcami skalnymi.

13.01.1997 – spotkanie Dyrektora Filii z Ryszardem SKORUPSKIM – członkiem Zarządu Miasta Wałbrzycha (Klub Radnych „Nasz Wałbrzych”) na temat szkoleń w zakresie komunikacji społecznej.

15.01.1997 – konferencja prasowa Dyrektora Filii na temat uruchamianych od 15.02.1997 studiów zaocznych na Wydziale Chemicznym.

16.01.1997 – wywiad Dyrektora Filii dla Radia Wałbrzych.

17.01.1997 – wręczenie dyplomów ukończenia studiów absolwentom Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego.

23.01.1997 – spotkanie Dyrektora Filii z prof. Danutą ŻUCHOWSKĄ – Dyrektorem Instytutu Technologii Organicznej i Nawozów Sztucznych oraz z dr Edwardem CHLEBUSEM – Dyrektorem Instytutu Technologii Maszyn i Automatykacji na temat prezentacji na terenie Filii przedstawicielom regionu wałbrzyskiego możliwości współpracy naukowo-badawczej.

28.01.1997 – wizyta w Filii mgr Jerzego BIEŻUŃSKIEGO – Kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PWr., Spotkanie z władzami Filii (Ryszard KABAT, Janina JAWORSKA) na temat aktualnych problemów w nauczaniu wychowania fizycznego w Filii Wałbrzych.

29.01.1997 – spotkanie Dyrektora Filii z dr Janem WINTEREM – Zastępcą Dyrektora Instytutu Geotechniki i Hydrotechniki oraz prof. Janem ZAWILAKIEM Zastępcą Dyrektora Instytutu Układów Elektromaszynowych na temat prezentacji na terenie Filii przedstawicielom regionu wałbrzyskiego możliwości współpracy naukowo-badawczej.

NA WYDZIAŁACH

ELEKTRYCZNY

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 18 listopada 1996 dziekan prof. Zbigniew Wróblewski, poinformował o rektorskich i dziekańskich nagrodach, jakie otrzymali pracownicy Wydziału.

- Prodziekani poinformowali o wynikach letniej sesji egzaminacyjnej.

- Omówiono sprawę określenia specjalności na studiach dziennych. Dziekan poinformował, że właściwe sformułowanie nazw specjalności ma duży wpływ na stopień zainteresowania kandydatów. Problem wzbudził dyskusję. Sprawa została przekazana do rozpatrzenia Komisji ds. dydaktyki.

- Dr B. Łowkis omówiła propozycję wprowadzenia zimowej rekrutacji i uruchomienia I roku inżynierskich studiów zaocznych w semestrze letnim. Konceptcja ta wynika z analizy wyników egzaminacyjnych sesji zimowych. Co roku największa ilość skreślonych ze studiów osób to studenci I semestru. Dzięki dodatkowej rekrutacji mogliby podjąć ponownie studia. Rada zatwierdziła tę propozycję.

- Komisja ds. powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego w dyscyplinie elektrotechnika, w zakresie elektroenergetyki i automatyki elektroenergetycznej poparła kandydaturę dra hab. Eugeniusza Rosołowskiego. Rada Wydziału zatwierdziła ten wniosek w głosowaniu tajnym i wyznaczyła recenzentów w osobach prof. Willibalda Winklera (Politechnika Śląska) i prof. Andrzeja Wiszniewskiego (PW). Prodziekan ds. dydaktyki prof. Teresa Orłowska-Kowalska przedstawiła wyniki kształcenia na studiach dziennych, w tym prowadzonych w filiach, zaś prodziekan dr Bożena Łowkis - sytuację na studiach zaocznych.

- Rada postanowiła przedłużyć o 6 miesięcy stypendia habilitacyjne drowi Bronisławowi Świstaczowi (I-7) i drowi Antoniemu Klajnowi (I-8).

- Rada poparła wniosek prof. Z. Nawrockiego, kierownika Zakładu Przyrządów i Systemów Pomiarowych należącego do międzywydziałowego I-21, o przeniesienie dra Krzysztofa Podlejskiego (I-21) na Wydział Elektryczny w związku z prowadzonymi tu przez niego zajęciami. Dr Podlejski był dotąd pracownikiem WPPT.

- Rada podjęła decyzję o wszczęciu przewodu doktorskiego mgra inż. Piotra Wojsznisa (I-29). Wyznaczono na

cd na str.11

Programy Unii Europejskiej

SOCRATES jest nowym programem edukacyjnym Unii Europejskiej mającym na celu doskonalenie jakości kształcenia dzieci, młodzieży i dorosłych.

Program wspiera partnerstwo w zakresie wymiany doświadczeń i rozwoju współpracy międzynarodowej w krajach Unii Europejskiej, EFTA oraz w krajach Europy środkowej i wschodniej.

Program SOCRATES obejmuje następujące komponenty (podprogramy):

ERASMUS	(szkolnictwa wyższe)
COMENIUS	szkolnictwo podstawowe i średnie)
LINGUA	(nauczanie języków obcych)
ODL	(kształcenie otwarte i na odległość)
ADULT EDUCATION	(edukacja dorosłych)
EURYDICE	(sieć informacyjna o systemach edukacyjnych)
ARION	(wizyty studyjne osób kierujących edukacją)
NARIC	(sieć ekwiwalencji - uznawalność wykształcenia)

ERASMUS to istotny komponent Programu **SOCRATES** obejmujący szkolnictwo wyższe. Stanowi kontynuację i rozwinięcie realizowanego w latach 1987-1994 w krajach członkowskich Unii Europejskiej Programu o tej samej nazwie.

Głównym celem programu ERASMUS jest wspieranie europejskiej współpracy uczelni wyższych ze wszystkich krajów członkowskich Unii Europejskiej, EFTA i krajów stowarzyszonych poprzez wyjazdy pracowników i studentów, wspólne opracowywanie programów nauczania o charakterze europejskim oraz uznawanie studentom okresu studiów odbywanych na uczelni zagranicznej.

ERASMUS jest otwarty dla wszystkich typów uczelni, dziedzin i poziomów studiów.

ERASMUS składa się z 2 części (akcji):

Akcja 1: Wsparcie uczelni w promowaniu Wymiaru Europejskiego

A - Działania w ramach Kontraktu Uczelnianego, do których zalicza się:

- A 1. Organizowanie wyjazdów studenckich
- A 2. Wyjazdy nauczycieli akademickich
  - A 2.1. Wyjazdy nauczycieli na krótkie okresy
  - A 2.2. Wyjazdy nauczycieli na dłuższe okresy
- A 3. Kursy intensywne
- A 4. Wizyty przygotowawcze
- A 5. Europejski System Transferu Punktów (ECTS)
- A 6. Wspólne opracowywanie programów nauczania
  - A 6.1. Wspólne opracowywanie programów nauczania dla początkowych lat studiów
  - A 6.2. Wspólne opracowywanie programów studiów „na poziomie zaawansowanym” (Masters)
  - A 6.3. Wspólne opracowywanie modułów europejskich
  - A 6.4. Wspólne opracowywanie zintegrowanych kursów językowych

B - Działania poza Kontraktem Uczelnianym - „Sieci tematyczne”.

Akcja 2: Stypendia wyjazdowe dla studentów pokrywające część kosztów tego okresu studiów odbywanych za granicą, który zostanie uznany przez jego uczelnię macierzystą

Stypendia w ramach Akcji 2 mają pomóc w finansowaniu **dotatkowych** kosztów związanych ze studiami zagranicznymi, a nie kosztów, które student normalnie ponosi na swojej uczelni macierzystej. Stypendium dla pojedynczego studenta nie będzie przekraczało 5000 ECU na maksymalny okres 12 miesięcy. W większości przypadków przeciętne stypendium będzie jednak znacznie niższe. Przewiduje się, że miesięczne stypendium dla polskiego studenta wynosić będzie ok. 300-350 ECU (co jest połową stypendium, które studenci otrzymują w ramach programu TEMPUS).

* * *

Kluczowym elementem programu ERASMUS jest wprowadzenie **Kontraktu Uczelnianego** (*Institutional Contract*) zawieranego między Komisją Unii Europejskiej a pojedynczą uczelnią. Oznacza to, iż poszczególne wydziały/institute nie mogą składać do Komisji osobnych projektów, ale ich propozycje powinny zostać ujęte w jeden wniosek uczelni.

Każda propozycja uczelni składana do Komisji Europejskiej, a dotycząca działań finansowanych w ramach Kontraktu Uczelnianego musi zawierać omówienie **europejskiej polityki uczelni** oraz opis działań odnoszących się do współpracy uczelni z innymi krajami uczestniczącymi w programie ERASMUS. Zarówno deklaracja dotycząca polityki, jak i opis działań powinny być traktowane jako własny plan uczelni, którego realizacja nie powinna być uzależniona od wysokości funduszy przyznanych przez Wspólnotę.

Kontrakt Uczelniany jest zawierany na okres 3 lat, natomiast fundusze Wspólnoty będą przyznawane uczelniom co roku. Zobowiązuje on uczelnie do realizacji zaproponowanych

przez nią działań promujących Wymiar Europejski we współpracy z wybranymi partnerami z innych krajów.

* * *

Program SOCRATES-ERASMUS przewidziany jest w początkowej fazie na lata 1998-2000 (będzie przedłużany na kolejne lata). Warunki udziału Polski w tym programie znacznie różnią się od udziału w programie TEMPUS. Program TEMPUS jest programem pomocowym (kończy się w 2000 r.) natomiast SOCRATES (który ma w przyszłości zastąpić program TEMPUS) jest regularnym programem Unii Europejskiej. By Polska mogła w nim uczestniczyć, rząd polski musi wpłacić swój "wkład" do budżetu programu. Przewiduje się, że wkład taki (tylko do programu SOCRATES-ERASMUS) powinien zamknąć się sumą 5-6 mln ECU na rok. Do momentu zakończenia programu TEMPUS suma ta ma być pokrywana w 90% z funduszu PHARE a tylko 10% ma płacić rząd Polski. Po zakończeniu programu PHARE całość udziału Polski w programie SOCRATES ma być pokrywana przez rząd Polski.

Dla lepszego zrozumienia istoty programu ERASMUS poniżej przedstawiam zasadnicze różnice między ERASMUS'em a TEMPUS'em.

ERASMUS

TEMPUS

1. CEL

rozwój „European dimension” poprzez współpracę, wymianę informacji, uznawanie okresu studiów i kwalifikacji, podnoszenie znajomości języków UE wyjazdy studentów i pracowników

2. PARTNERZY

współpraca między uczelniami

3. KONTRAKT

- jeden kontrakt dla całej uczelni
- okres 3 letni
- fundusze przyznawane co roku
- konieczność znalezienia funduszy z innych źródeł

4. KONTRAKTOR

każda uczelnia zarządza własnymi funduszami

5. „POLICY STATEMENT”

na poziomie uczelni, dotyczący rozwoju „Wymiaru Europejskiego”

6. UMOWY BILATERALNE

nie dołączane do projektu, zawierane pomiędzy uczelniami

7. MOBILITY

- wymagane „reciprocity” w wymianie studentów i wyjazdach pracowników w obrębie danego działania i dziedziny
- praktyki studenckie związane z co najmniej 3 miesięcznym okresem studiów, brak praktyk dla pracowników
- wymagane zaliczenie okresu studiów odbywanych za granicą, preferowany ECTS

8. DZIAŁANIA

fundusze przyznawane na określone typy działań (opracowanie modułów, zintegrowanych kursów językowych, opracowanie ECTS, wyjazdy pracowników i studentów)

1. CEL

modernizacja systemu szkolnictwa wyższego krajów Europy Środkowej i Wschodnie

2. PARTNERZY

współpraca między wydziałami, instytutami

3. KONTRAKT

- jeden kontrakt dla wszystkich partnerów
- okres do 3 lat
- znana wysokość funduszy na realizację całego projektu
- przyznawane fundusze zapewniają realizację celu projektu

4. KONTRAKTOR

jeden z partnerów mianowany kontraktorem całego projektu

5. INSTITUTIONAL DEVELOPMENT PLAN

na poziomie wydziału, uczelni

6. LISTY INTENCYJNE

dołączane do projektu, od wszystkich partnerów

7. MOBILITY

- nie wymagane „reciprocity”

• samodzielne praktyki dla studentów i pracowników uczelni w przedsiębiorstwie

• zaliczanie okresu studiów nie jest wymogiem formalnym

8. DZIAŁANIA

fundusze przyznawane globalnie na różne działania (opracowanie programów nauczania, materiałów dydaktycznych, zakup sprzętu, wyjazdy pracowników i studentów)

Zwracam uwagę, że w ramach SOCRATESA **nie ma** zakupu sprzętu.

* * *

Pomimo, że program SOCRATES-ERASMUS nie jest tak lukratywny dla Polski jak program TEMPUS, uczestnictwo każdej uczelni w tym programie jest traktowane jako „politically correct”.

Bliższe informacje o programie dostępne są w Biurze Grantów.

mgr inż. Elżbieta Mazurek
Biuro Grantów
A-1, pok.146, tel.28-46

NA WYDZIAŁACH

cd ze str.10

promotora prof. T. Orłowską - Kowalską.

- Postanowiono ogłosić konkurs na stanowisko adiunkta w Zakładzie Elektrotechniki I-7. Powołano komisję konkursową.

- Nowymi przewodniczącymi komisji wydziałowych zostali:

- dydaktycznej – prof. T.Łobos,
- nauki i rozwoju kadry – prof. H.Markiewicz,

- powoływania na stanowisko profesora i tytułu naukowego – prof. J.Malko,

- biblioteki wydziałowej – prof. M.Zielichowski,

- finansów – prof. B.Mazurek.

- Dziekan poinformował o zwiększeniu funduszu osobowego o 42 tys. zł.

* * *

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 16 grudnia:

- Prof. T.Łobos przedstawił wyniki dyskusji nad uruchamianymi specjalnościami dla studiów dziennych. Zaproponował dwa warianty:

- A. 1. sterowanie i zarządzanie,
2. technologia i diagnostyka;
- B. 1. sterowanie i zarządzanie,
2. technologia i diagnostyka;
3. automatyka przemysłowa i systemy pomiarowe.

Rada przyjęła wersję B.

- Nie wyrażono zgody na wprowadzenie w roku ak. 1996/97 (sem. letni) ćwiczeń audytoryjnych z matematyki na I roku.

- Prodziekan dr Z.Kłos poinformował o nowym systemie stypendialnym wprowadzonym na uczelni. Omówił regulamin przyznawania stypendiów.

- Jednocześnie podjęto uchwałę o nadaniu stopnia doktora nauk technicznych mgr. inż. Bronisławowi Szubdzdzie.

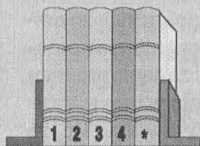
- Podjęto decyzję o ogłoszeniu konkursu na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Elektroenergetyki (I-8).

- Rada poparła wniosek komisji konkursowej o przyznanie stanowiska adiunkta w Zakładzie Elektrotechniki I-7 mgr inż. Z. Waclawkowi.

- Prodziekan dr Z.Kłos poinformował o rajdzie studenckim, jaki odbył się 25-27 października. Studenci żywo zareagowali na stworzoną im możliwość, wobec tego planowane są następne rajdy wiosenne i jesienne.

KSIĄŻKI, które polecamy ...

STANISŁAW P.PRAUSS Z ZAKOPANEGO NA STAG LANE

Z PRZYPISAMI
DR EDWARDA MALAKA.

Wydawnictwo OSSOLINEUM, Wrocław 1996
cena 37 zł

To niezwykła książka – pamiętnik wybitnego polskiego konstruktora lotniczego Stanisława Praussa. Absolwent Politechniki Warszawskiej z 1928 r., w latach trzydziestych był jednym z konstruktorów wiodących w PZL, Warszawa. Był współtwórcą znanych samolotów tego okresu PZL4, PZL, „Karaś” i „Sum”.

Działał w Aeroklubie Warszawskim, będąc pilotem sportowym, a ewakuowany do Anglii pracował w firmach lotniczych Westlanda, de Havillanda i Hawkera. Po wojnie uczestniczył w pracach nad odrzutowcami pasażerskimi – „Comet”, „Trident” i „Airbus”.

Wspomnienia obejmują szeroki okres – czas pierwszej wojny światowej spędzony w Krakowie, studia i 11 lat pracy w słynnych Państwowych Zakładach Lotniczych w Warszawie (1928-1939), II wojnę światową i powojenną pracę w Anglii. Najciekawsze są obserwacje autora z okresu warszawskiego – dynamicznie rozwijająca się gospodarka i przemysł polski, wydarzenia w lotnictwie tego okresu – katastrofy, sukcesy i szybki rozwój oraz sylwetki ludzi. z tym związanych są opisane niezwykle barwnie. Przewijają się znane nazwiska: Puławski, Rogalski, Misztal i Drzewiecki, Orliński, Żwirko i Wigura. A byli to bliscy koledzy i współpracownicy autora.

Ci młodzi ludzie, absolwenci polskich uczelni budowali nasze lotnictwo i przemysł lotniczy, który zaczynając od zera w 1918 r., w ciągu zaledwie dwudziestu lat osiągnął poziom światowy. Ich dziełem były słynne myśliwce PZL, serii „P”, oraz rewelacyjne bombowce „Łoś” i „Sum”.

Pamiętnik S. P. Praussa obejmuje także trudny czas II wojny światowej przeżyty w Wielkiej Brytanii, a później 24 lata pracy w podlondyńskim Hatfield w firmach de Havilland i Hawker-Siddeley.

Praca opatrzona została wprowadzeniem oraz licznymi, obszernymi przypisami autorstwa Edwarda Malaka, co powinno ułatwić lekturę pamiętnika osobom nawet o zupełnie nietechnicznych zainteresowaniach, ale zaciekawionych dziejami Rzeczypospolitej. W pamiętniku zamieszczono 130 fotografii i rysunków, z czego ponad połowa nie była nigdy publikowana bądź ukazuje się po raz pierwszy w Polsce powojennej. Wypełniona została w ten sposób luka informacyjna na temat tego okresu, ujawniają kulisy wielu wydarzeń, decyzji i ich skutków.

Książkę można zamówić w Ossolineum, które wysyła ją za zamówieniem pocztowym. W tym celu należy zwrócić się do Działu Sprzedaży i Eksportu Wydawnictwa Ossolineum, pl. Solny 14a, 50-062 Wrocław.

Miłej lektury.

(bg)

Obradowała Rada Biblioteczna

W dn. 17.12.1996r. odbyło się kolejne posiedzenie Rady Bibliotecznej. W pierwszej części spotkania przewodniczący Rady, dr inż. H. Szarski przedstawił kandydatów na stanowiska zastępców dyrektora Biblioteki Głównej nowej kadencji 1996-1999. Zgłoszone zostały kandydatury: mgr Łucji Talarczyk-Malcher, która pełniła dotychczas funkcję zastępcy ds. informacji oraz mgr Anny Uniejewskiej pełniącej dotychczas funkcję zastępcy dyrektora ds. Biblioteki Głównej. Rada w tajnym głosowaniu poparła oba wnioski.

Głównym tematem obrad było sprawozdanie z działalności Biblioteki w roku akademickim 1995/96. Dyr. Szarski skomentował materiał sprawozdawczy, który członkowie Rady otrzymali wcześniej w postaci raportu „Działalność systemu biblioteczno-informacyjnego w roku ak. 1995/96”. W dyskusji, która się wywiązała udział wzięli: prorektor prof. J. Zdanowski, prof. J. Zwoździak oraz dr inż. H. Szarski. Prof. J. Zdanowski nawiązując do swej roboczej wizyty w Bibliotece, powrócił do problemu restrukturyzacji systemu biblioteczno-informacyjnego na Uczelni i podkreślił potrzebę koncentracji bibliotek i ich działalności usługowej.

Na zakończenie posiedzenia, z okazji Świąt Bożego Narodzenia członkowie Rady przełamali się oplatkiem.

Motto:
Wodę czerpa przetakiem,
kto bez ksiąg chce być żakiem
(Salomon Rysiński)

Przed sesją w bibliotece

Pod koniec dnia do jednej z bibliotek wpada student i od progu zdyszany prosi:

– Poproszę książkę. Wie pani taką ... żółtą!

Kolor jak kolor – ładny, ale tego akurat dnia było wiele takich „kolorystycznych” zamówień. Proszono o „małą niebieską”, „dużą zieloną” itp. Bibliotekarka bierze wózek i po chwili z magazynu wyjeżdża na nim sterta książek: małe, duże, grube, cienkie – wszystkie odcienie żółtego koloru...

– Proszę bardzo, to są wszystkie żółte, jakie posiadamy.

Student po chwili:

– Wie pani, ona chyba była czerwona.

(AU)

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka

Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 320 22 89

e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR

Nakład 1500 egz.

Pismo wsparte dotacją KBN